

टायरका बिर्सिएका सत्तरी वर्षहरू

Jeff Pippenger

2023-08-12

टायरका बिर्सिएका सत्तरी वर्षहरू

सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यलाई चिन्हित गर्छन्।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयका निम्ति भन्दा हाम्रो निम्ति बढी बोलेका थिए, त्यसैले तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुराहरू तिनीहरूलाई दृष्टान्तका रूपमा घटे; र यी कुराहरू हाम्रो चेतावनीका लागि लेखिएका हुन्, जसमाथि संसारका अन्तिम समयहरू आइपरेका छन्।’ 1 Corinthians 10:11. ‘तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्नै निम्ति होइन, तर हाम्रो निम्ति सेवा गरेका थिए; ती कुराहरू अहिले तिमीहरूलाई तिनीहरूद्वारा सुनाइएका छन्, जसले स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे; यी कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि नियालेर हेर्न चाहन्छन्।’ 1 Peter 1:12....”

“बाइबलले आफ्नो खजानाहरू यस अन्तिम पुस्ताका लागि सङ्कलन गरी एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो नियमको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभिन्न पुनः दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदै छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

बाइबलका सबै पुस्तकहरू प्रकाशको पुस्तकमा आएर निष्कर्षमा पुग्छन्।

“प्रकाशमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित हुन्छन् र त्यहीँ समाप्त हुन्छन्।” प्रेरितहरूका काम, 585.

पृथ्वीका बासिन्दाहरूका लागि अन्तिम चेतावनीको सन्देश प्रकाश १८ मा चिनाइएको छ।

अनि यी कुराहरू पछि मैले स्वर्गबाट ओर्लिरहेकै अर्को स्वर्गदूत देखें, जससँग महान् अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो बन्यो। अनि उसले प्रबल स्वरले जोडसँग कारायो, यसो भन्दै, महान् बाबेल पतित भयो, पतित भयो, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध र घृणित पक्षीको पिँजरा भएको छ। किनकि सबै राष्ट्रहरूले उसको व्यभिचारको क्रोधको मद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू उसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनी भएका छन्। प्रकाश 18:1-3।

“महान् बाबेल” भन्ने पदले रोमन क्याथोलिक मण्डलीलाई जनाउँछ, र यशैया अध्याय तेइसमा “महान् बाबेल” लाई टायरको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

टायरसम्बन्धी भार। हे तर्शीशका जहाजहरू, विलाप गर; किनकि त्यो उजाड पारिएको छ, त्यहाँ न घर बाँकी छ, न प्रवेश गर्ने ठाउँ; कितीमको देशबाट तिनीहरूलाई यो प्रकट गरिएको छ। हे टापुका बासिन्दाहरू, शान्त बस; तिमी, जसलाई समुद्र पार गर्ने सिदोनका व्यापारीहरूले परिपूर्ण पारेका थिए। विशाल जलहरूका बीच सिहोरको बीउ, नदीको कटनी, नै त्यसको आम्दानी थियो; र त्यो राष्ट्रहरूको बजार थिई। हे सिदोन, लज्जित हो; किनकि समुद्रले, अर्थात् समुद्रको दुर्गले, यसो भन्दै बोलेको छ, “मैले प्रसव वेदना भोगिँँ, न सन्तान जन्माएँ; न मैले जवानहरूलाई हुर्काएँ, न कुमारिकाहरूलाई बढाएँ।” मिश्रको समाचार सुन्दा जसरी मानिसहरू अति व्यथित भए, त्यसरी नै टायरको समाचार सुन्दा तिनीहरू अत्यन्त पीडित हुनेछन्। तर्शीशतिर पार जा; हे टापुका बासिन्दाहरू, विलाप गर। के यही तिमीहरूको आनन्दित सहर हो, जसको प्राचीनता प्राचीन कालदेखि नै थियो? त्यसका आफ्नै खुट्टाले त्यसलाई टाढा बसोबास गर्न लैजानेछन्। मुकुट धारण गराउने सहर, जसका व्यापारीहरू राजकुमारहरू हुन्, जसका किनबेच गर्नेहरू पृथ्वीका मान्यजन हुन्, त्यस्तो टायरको विरुद्ध यो युक्ति कसले रचेको हो? सेनाहरूका परमप्रभुले नै यो ठहराउनुभएको हो—सबै महिमाको घमण्डलाई कलुषित पार्न, र

पृथ्वीका सबै मान्यजनलाई तुच्छ तुल्याउन। हे तर्शीशकी छोरी, नदीझैँ आफ्नै भूमिमा फैलिऊ; अब कुनै बल बाँकी छैन। उहाँले समुद्रमाथि आफ्नो हात फैलाउनुभयो, उहाँले राज्यहरूलाई हल्लाउनुभयो; व्यापारी सहरका गढहरू नष्ट गर्न परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको छ। अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे पीडित कुमारी, सिदोनकी छोरी, अबउप्रान्त तँ आनन्दित हुनेछैनस्; उठ, किक्तीमतिर पार जा; त्यहाँ पनि तँलाई विश्राम हुनेछैन।” हेर, कल्दीहरूको देश; यो जाति त पहिले थिएन, अशशूरीले मरुभूमिमा बस्नेहरूका निम्ति यसलाई स्थापित गरिदिएसम्म। तिनीहरूले त्यसका मीनारहरू खडा गरे, तिनीहरूले त्यसका राजमहलहरू उठाए; अनि त्यसले त्यसलाई भग्नावशेषमा परिणत गर्यो। हे तर्शीशका जहाजहरू, विलाप गर; किनकि तिमीहरूको बल उजाड पारिएको छ। त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि टायर सत्तरी वर्षसम्म बिर्सिँदनेछ, एक राजाका दिनहरूअनुसार; र सत्तरी वर्षको अन्त्यमा टायर वेश्याले झैँ गीत गाउनेछ। “हे बिर्सिएकी वेश्या, वीणा उठाऊ, सहरभरि घुम; मधुर धुन बजाऊ, धेरै गीत गाऊ, ताकि तेरो स्मरण होस्।” अनि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले टायरको दर्शन गर्नुहुनेछ, र त्यो आफ्नो ज्यालातिर फर्कनेछ, र पृथ्वीको सतहमा भएका संसारका सबै राज्यहरूसँग व्यभिचार गर्नेछ। तर त्यसको व्यापार र त्यसको ज्याला परमप्रभुका निम्ति पवित्रता हुनेछ; त्यो न सञ्चय गरिनेछ, न भण्डारमा राखिनेछ; किनकि त्यसको व्यापार परमप्रभुको सामु बस्नेहरूका निम्ति पर्याप्त भोजनको लागि, र टिकाउ वस्त्रको लागि हुनेछ। यशैया 23:1-18।

बहिनी ह्वाइट यसरी लेखिन्: “पुरानो नियमको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीमा दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदै छन्।”

यशैया तेइसले संयुक्त राष्ट्रसंघ, पोपसत्ता, संयुक्त राज्य अमेरिका र इस्लामका भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धहरूलाई सम्बोधन गर्दछ। यी सत्यहरूलाई पहिचान गर्नका लागि अध्यायमा रहेका केही प्रतीकहरूलाई प्रेरणाद्वारा परिभाषित गरिनुपर्छ। एकपटक ती प्रतीकहरू परिभाषित भएपछि, घटनाहरूको क्रम पर्याप्त रूपमा स्पष्ट हुन्छ। अध्यायमा परिभाषित गरिनुपर्ने प्रतीकहरू यी हुन्:

भार, टायर, वेश्या, अशशूरी, कल्दीहरूको देश, गढहरू र राजमहलहरू, तर्शीश, सिहोरको बीउ, किक्तीमको देश, सिदोन, व्यापारीहरूको सहर, मिश्रको समाचार र टायरको समाचार, विलाप, एउटी छोरी, सत्तरी वर्ष, एउटै राजाका दिनहरू, बिर्सनु, र सम्झनु

पहिलो पदमा रहेको “भार” शब्दले टायरको राज्यविरुद्धको विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई सूचित गर्दछ।

भार: H4853—H5375 बाट; भार; विशेषतः कर, वा (अमूर्त रूपमा) बोकाइ; रूपक रूपमा एक उच्चारण, मुख्यतः दण्डसूचक वचन, विशेषगरी गीत; मानसिक रूपमा, इच्छा: – भार, टाढा लैजानु, भविष्यवाणी, X तिनीहरूले राखे, गीत, कर।

टायरको भार बाइबलका ती धेरै खण्डहरूमध्ये एक हो जहाँ रोमन क्याथोलिक चर्चको अन्तिम न्याय पहिचान गरिएको छ। “भार” प्रयोग र परिभाषा दुवैका आधारमा एउटा भविष्यवाणी हो, र मुख्यतः विनाशको भविष्यवाणी हो। यशैयाहमा एघारवटा “भार” छन्, र आठ पटक यो शब्द काँधमा बोकिएको भारलाई वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको छ। “भार” शब्द विनाशको भविष्यवाणीको रूपमा प्रस्तुत भएका ती एघार स्थानहरू यशैया 13:1; 15:1; 17:1; 19:1; 21:1, 11, 13; 22:1; 30:6 र, निस्सन्देह, तेइसौँ अध्याय हुन्, जहाँ हामी टायरको भार पाउँछौं। अन्तिम दिनहरूमा कुन शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ भनी मूल्याङ्कन गर्न यशैयाका विनाशसम्बन्धी सबै भविष्यवाणीहरूलाई एकसाथ राख्नु उपयोगी हुन्छ। विनाशका एघारवटै भविष्यवाणीहरूलाई एकैचोटि समेट्न कठिन छ, त्यसैले तेइसौँ अध्यायको सन्दर्भ स्थापित गर्न म प्रत्येक विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीको संक्षिप्त परिभाषा दिनेछु।

तेह्रौँ अध्यायमा बाबेलविरुद्धको विनाशको भविष्यवाणी संसारको अन्त्यतिरको आधुनिक बाबेलसम्बन्धी हो, जो रोमकी वेश्या हो, र जसलाई प्रकाशको पुस्तकको सत्रौँ अध्यायमा पनि चित्रित गरिएको छ।

सात कटोराहरू भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जना आए, र मसँग बोल्दै भने, “यहाँ आऊ; म तिमीलाई धेरै जलहरूमाथि बस्ने त्यस महान् वेश्याको न्याय देखाउनेछु; जससँग पृथ्वीका राजाहरूले व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई त्यसको व्यभिचारको मदिराले मतवाला बनाइएको छ।” तब उसले मलाई आत्मा उजाड-स्थानमा लग्यो; अनि मैले एक स्त्रीलाई किरमिजी रङ्गको पशुमाथि बसेकी देखें, जो निन्दाजनक नामहरूले भरिएको थियो, र त्यसका सात वटा शिर तथा दस वटा सीङहरू थिए। अनि ती स्त्री बैजनी र किरमिजी वस्त्रले सुसज्जित थिई, र सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू, र मोतीहरूले अलङ्कृत थिई, र त्यसको हातमा एक सुनौलो कचौरा थियो, जो घृणित वस्तुहरू र त्यसको व्यभिचारको अशुद्धताले भरिएको थियो। अनि त्यसको निधारमा एउटा नाम लेखिएको थियो, रहस्य, महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा र पृथ्वीका घृणित वस्तुहरूको जननी। प्रकाश 17:1-5.

मलाई केही बेर प्रसङ्गान्तर गर्नुपर्छ। टायरको भविष्यवाणीसम्बन्धी अध्ययनको उद्देश्य अन्ततः संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यसूचक इतिहासलाई सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको इतिहाससँग समरूप बनाउनु हो। हामी देखाउनेछौं कि संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकार प्रकाश १३ को थुमाजस्तो जनावरको एउटा सिङ हो, र अन्धकार युगबाट निस्किएको प्रोटेस्टेन्टवाद अर्को सिङ थियो। संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरूले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश अस्वीकार गरेका बिन्दुमा प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ मिलरवादी एड्भेन्टवाद बन्यो। जब हामी यसलाई स्थापित गरिसक्नेछौं, तब हामी देखाउनेछौं कि प्रोटेस्टेन्ट सिङको इतिहास र रिपब्लिकन सिङको इतिहास एकअर्कासँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छन् र समानान्तर भविष्यसूचक विशेषताहरू धारण गर्दछन्। आखिर, तिनीहरू एउटै जनावरमा छन्, जसले दुवै सिङ एकअर्काका समकालीन हुन् भन्ने कुराको प्रतिनिधित्व गर्दछ। म संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डली र राज्यका सिङहरूको यस समानान्तरताको एउटा उदाहरण प्रस्तुत गर्नेछु। तिनीहरू दुवैले आफ्नै-आफ्नै तरिकाले ‘बिर्सन्छन्’।

यशैया तेइसले त्यो भविष्यवाणीपूर्ण बिन्दुलाई चिन्हित गर्छ कि पोपसत्तालाई सत्तरी वर्षसम्म बिर्सिनेछ, र ती सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरूमा मानिसहरूले पोपतन्त्रलाई र अन्धकार युगलाई किन अन्धकार युग भनिन्छ भन्ने कुरा बिर्सन्छन्। प्रोटेस्टेन्ट सिङले क्याथोलिक मण्डलीबाट अलग हुँदा तिनको आदर्श वाक्य “बाइबल र केवल बाइबल” थियो। तिनीहरूले बिर्सिए कि बाइबलले हामीलाई पोपतन्त्र वास्तवमा के हो भनेर बताउँछ। तिनीहरूले त्यस पवित्र अभिलेखमा सुरक्षित गरिएको सन्देश बिर्सिए, जुन तिनीहरूलाई जिम्मा लगाइएको थियो र जसका तिनीहरू आफूलाई साहसी रक्षकहरू भनी दाबी गर्थे।

“जसले वचनको आफ्नो समझमा भ्रमित हुन्छन्, जसले ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, तिनीहरूले निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा राख्नेछन्। अब हामीले संसारसँग आत्मसात् हुने कुनै समय छैन। दानिएल आफ्नो भागमा र आफ्नो स्थानमा उभिएको छ। दानिएल र यूहन्नाका भविष्यवाणीहरू बुझ्नुपर्छ। तिनीहरूले एक-अर्काको व्याख्या गर्छन्। तिनीहरूले संसारलाई ती सत्यहरू दिन्छन्, जुन प्रत्येकले बुझ्नुपर्छ। यी भविष्यवाणीहरू संसारमा साक्षी हुनका लागि हुन्। यी अन्तिम दिनहरूमा तिनको परिपूर्तिद्वारा, तिनीहरूले आफूलाई स्पष्ट पार्नेछन्।” Kress Collection, 105.

त्यसैगरी, संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारलाई प्रतिनिधित्व गर्ने रिपब्लिकन सीङ पनि जनताद्वारा र जनताकै निम्ति हुनुपर्ने थियो, तर संयुक्त राज्य अमेरिकाका नागरिकहरूले पनि आफूहरूलाई जिम्मा लगाइएको पवित्र दस्तावेज बिर्सिएका छन्। त्यो पवित्र दस्तावेज संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान हो, र जनताकै निम्ति हुने गरी अभिकल्पित गरिएको त्यस सरकारको मूल सिद्धान्त चर्च र राज्यको पृथक्करण थियो। उनीहरूले आफूहरूलाई जिम्मा लगाइएको र आफूहरूले संरक्षण गर्ने दाबी गरेका संविधानको सन्देश बिर्सिएका छन्।

“र यो स्मरण रहोस्, रोमको गर्व यही हो कि ऊ कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन। ग्रेगरी VII र इनोसेन्ट III का सिद्धान्तहरू आज पनि रोमन क्याथोलिक चर्चका सिद्धान्तहरू नै हुन्। अनि यदि उसमा शक्ति मात्रै हुन्थ्यो भने, उसले तिनलाई अतीतका शताब्दीहरूमा जत्तिकै जोशका साथ आज पनि व्यवहारमा उतार्थी। आइतबारको उच्चीकरणको कार्यमा रोमको सहायता स्वीकार गर्ने प्रस्ताव गर्दा प्रोटेस्टेन्टहरू आफूले के गरिरहेका छन् भन्ने

कुरा थोरै मात्र जान्दछन्। जब तिनीहरू आफ्नो उद्देश्यको सिद्धिमा लागिपरेका छन्, त्यही बेला रोम आफ्नो शक्ति पुनःस्थापित गर्न, आफ्नो हराएको सार्वभौमिक प्रभुत्व फिर्ता लिन लक्षित छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा एकपटक यो सिद्धान्त स्थापित हुन दिइयो भने—कि चर्चले राज्यको शक्ति प्रयोग गर्न वा नियन्त्रण गर्न सक्छ; कि धार्मिक अनुष्ठानहरू लौकिक कानूनद्वारा लागू गरिन सक्छन्; संक्षेपमा, कि चर्च र राज्यको अधिकारले विवेकमाथि प्रभुत्व जमाउने छ—तब यस देशमा रोमको विजय सुनिश्चित हुनेछ।”

“परमेश्वरको वचनले आसन्न खतराबारे चेतावनी दिएको छ; यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने, प्रोटेस्टेन्ट संसारले रोमका उद्देश्यहरू वास्तवमा के हुन् भन्ने कुरा केवल त्यतिखेर मात्र थाहा पाउनेछ, जब पासोबाट उम्कन ढिलो भइसकेको हुनेछ। ऊ मौन रूपमा शक्तिमा बढिरहेको छ। उसका सिद्धान्तहरूले व्यवस्थापिकाका सदनहरूमा, मण्डलीहरूमा, र मानिसहरूका हृदयहरूमा आफ्नो प्रभाव पारिरहेका छन्। उसले आफ्ना उचाइयुक्त र विशाल संरचनाहरू थुपारिरहेको छ, जसका गुप्त अन्तरकक्षहरूमा उसका अधिल्ला सतावटहरू पुनः दोहोरिनेछन्। चुपचाप र शङ्कारहित ढङ्गले, प्रहार गर्ने समय आएपछि आफ्नै उद्देश्यहरूलाई अघि बढाउन ऊ आफ्ना शक्तिहरू सुदृढ पारिरहेको छ। उसले चाहेको केवल अनुकूल स्थान मात्र हो, र त्यो उसलाई पहिले नै दिइँदैछ। हामी चाँडै नै रोमी तत्त्वको उद्देश्य के हो भन्ने कुरा देख्नेछौं र अनुभव गर्नेछौं। जसले परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्नेछ र त्यसको आज्ञापालन गर्नेछ, उसले त्यसका कारण निन्दा र सतावट भोग्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 581.

यदि तपाईं 1950 भन्दा अघि प्रकाशित कुनै शब्दकोश भेटाउन सक्नुहुन्छ, र प्रकाशको पुस्तक सत्र अध्यायबाट “scarlet colored woman” वा त्यस वाक्यांशको कुनै भिन्न रूप खोज्नुहुन्छ भने, 1950 पूर्वका ती सबै शब्दकोशहरूले रोमन क्याथोलिक मण्डली नै प्रकाशको पुस्तक सत्र अध्यायकी वेश्या हो भनी पहिचान गर्छन्। संयुक्त राज्य अमेरिका, प्रकाशको पुस्तक तेह्र अध्यायको दुई-सिङ्गे पृथ्वी-पशु, आफ्नो विगत बिर्सन्छ—चाहे त्यो प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्ग होस् वा गणतन्त्रवादको सिङ्ग। यी दुवै संस्थाहरू पोपसत्ताको धार्मिक अत्याचार र त्यसलाई समर्थन गर्ने राजाहरूको राजनीतिक अत्याचारको विरोधबाट उत्पन्न भए, वा बाइबलले भनेझैं, ती राजाहरू जसले त्यससँग “व्यभिचार गरे।” हामीले यशैया तेइस अध्यायलाई उठाउनुअघि, यशैयाले ‘विनाशको भविष्यवाणी’ भनी चिन्हित गरेका अन्य दस स्थानहरूको संक्षिप्त अवलोकन प्रस्तुत गर्नेछौं, किनकि ती एघारवटै “भारहरू” वास्तवमा त्यही नै हुन्।

यशैया तेह्र अध्याय “अन्तिम दिनहरू” मा बाबेलसम्बन्धी बोझ हो। अन्तिम दिनहरूमा बाबेल क्याथोलिक मण्डलीद्वारा नियन्त्रण र निर्देशित भए तापनि, यो प्रकाशको पुस्तकको सोही अध्यायमा संसारलाई आर्मागेडनतर्फ लैजाने तीन शक्तिहरूले बनेको छ। आधुनिक बाबेलविरुद्धको विनाशसूचक तेह्रौं अध्यायको भविष्यवाणीमा तीन शक्तिहरू प्रतिनिधित्व गरिएका छन्: बाबेल, लुसिफर र अशशूर—जसले पशु (अशशूर), अजिङ्गर (लुसिफर) र झूटा अगमवक्ता (बाबेल) लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। अशशूर र बाबेल ती दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू हुन्, जसलाई परमेश्वरले प्राचीन इस्राएललाई दण्ड दिन प्रयोग गर्नुभयो; अशशूर पहिले आयो र उत्तरका दस गोत्रलाई बन्दीवासमा लग्यो, त्यसपछि बाबेलले यहूदाका दक्षिणका दुई गोत्रलाई लग्यो।

इस्राएल तितरबितर भएको भेडा हो; सिंहहरूले त्यसलाई खेदेर लगेका छन्। पहिले अशशूरका राजाले त्यसलाई निलेका थिए; र अन्तमा बाबेलका राजा यो नबूकदनेसरले त्यसका हड्डीहरू भाँचिदिएको छ। यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ: हेर, जसरी मैले अशशूरका राजालाई दण्ड दिएँ, त्यसरी नै म बाबेलका राजा र त्यसको देशलाई दण्ड दिनेछु। यर्मिया 50:17, 18.

पहिले अशशूरले इस्राएलका उत्तरतर्फका दस गोत्रहरूलाई बन्धुवाइमा लग्यो, र त्यसपछि बेबिलोनले यहूदाका दक्षिणतर्फका दुई गोत्रहरूलाई बन्धुवाइमा लग्यो। यी दुवै बन्धुवाइहरू लैव्यव्यवस्था अध्याय २६ का “सात पटक” को पूर्तिहरू थिए। लैव्यव्यवस्थाका “सात पटक” नै विलियम मिलरले पत्ता लगाएको अत्यन्त पहिलो “समयसम्बन्धी अगमवाणी” थियो, र यसले यो चिन्हित गर्दछ कि अशशूरले उत्तरतर्फका गोत्रहरूलाई कब्जा गर्दा पच्चीस सय बीस वर्षसम्म निरन्तर जारी रहने तितरबितर हुने अवस्थाको आरम्भ चिन्हित भयो। त्यो अवधि उनीहरूको ई.पू. ७२३ को बन्धुवाइबाट आरम्भ भयो र १७९८ मा “अन्तको समय” मा समाप्त भयो। दक्षिणतर्फका गोत्रहरूलाई बेबिलोनले ई.पू.

६७७ मा लग्यो, जसले यहूदाको विरुद्ध “सात पटक” को आरम्भ गर्‍यो, जुन दानियेल ८:१४ को २३००-वर्षीय अगमवाणीसित एउटै बिन्दुमा, अर्थात् २२ अक्टोबर १८४४ मा, समाप्त भयो। परमेश्वरका जनहरूको विद्रोहको विरुद्ध दण्डको एउटै उद्देश्य अशूर र बेबिलोन दुवैले पूरा गरे, तर त्यो दण्ड पहिले अशूरद्वारा र त्यसपछि बेबिलोनद्वारा कार्यान्वित गरियो।

तेह्रौँ अध्यायमा उल्लिखित तीन शक्तिहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धमा बाबेल अशूरको प्रतिरूप हो, किनकि उनी पछि आइन्, तर परमेश्वरका जनहरूको विरुद्ध उही कार्य गरिन्।

पन्ध्रौँ अध्यायमा, मोआबको विरुद्धको भार प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूको विरुद्धमा छ।

“मोआबको यो वर्णन ती मण्डलीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ जो मोआबजस्ता भएका छन्। तिनीहरू आफ्नो कर्तव्यको स्थानमा विश्वासयोग्य पहेरेदारझैं अडिग उभिएका छैनन्। तिनीहरूले परमेश्वरदत्त आफ्नो सामर्थ्यलाई परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न प्रयोग गर्दै, अन्धकारका शक्तिहरूलाई पछाडि धकेल्दै, र परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको प्रत्येक शक्तिलाई हाम्रो संसारमा सत्य र धार्मिकताको उन्नतिका निम्ति प्रयोग गर्दै, स्वर्गीय बुद्धिमान प्राणीहरूसँग सहकार्य गरेका छैनन्। तिनीहरूसँग सत्यको ज्ञान त छ, तर तिनीहरूले आफूले जानेको कुरा आचरणमा ल्याएका छैनन्।” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1159.

झरेको प्रोटेस्टेन्ट मण्डली त्यही मण्डली हो, जसले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा बाँकी प्रोटेस्टेन्ट जगत् भागेर टाढा गएको बेला पनि प्रभुसँगै हिँडिरह्यो। मोआब भनेको एडभेन्टवाद हो, अर्थात् झरेको प्रोटेस्टेन्ट सिङ।

सत्रौँ अध्याय दमास्कसबारे हो, र यसलाई हटाइने सहरको रूपमा चिनाइएको छ। सहर राज्यको प्रतीक हो, र “अन्तिम दिनहरू” मा हटाइने राज्य संयुक्त राज्य अमेरिका हो।

अध्याय उन्नाइस संयुक्त राष्ट्रसंघ र सम्पूर्ण संसारको प्रतिनिधित्व गर्ने मिश्रको विरुद्ध विनाशको भविष्यवाणी हो।

अध्याय एक्काइसका त्यसपछिका तीन विनाशसूचक भविष्यवाणीहरू दक्षिणको भयानक मरुभूमिको देश, दूमाह र अरेबियाको विरुद्धमा छन्। यी तीन विनाशसूचक भविष्यवाणीहरूले प्रकाश ८:१३ का तीन शोकहरूसँग अनुरूप हुँदै इस्लामलाई पहिचान गर्छन्।

बाइसौँ अध्यायको विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लौदिकेयाली एडभेन्टिस्टहरूलाई फिलाडेल्फियाली एडभेन्टिस्टहरूबाट अलग पारिने कुरालाई चित्रण गर्दछ।

अनि त्यसपछि अध्याय तीसमा हामी दक्षिणतर्फका पशुहरूको भार भेट्छौं, जुन लाओडिसियाली एडभेन्टिस्टहरूको विद्रोहको दोस्रो दृष्टान्त हो। यशैयाका सबै भारहरूलाई एकसाथ ल्याउँदा “अन्तिम दिनहरू” का प्रायः प्रत्येक भविष्यवाणीसम्बन्धी पात्रलाई सम्बोधन गरिन्छ। म यशैया तेइसलाई यस उद्देश्यले छनोट गर्दैछु कि बाइबलको भविष्यवाणीअनुसार छैटौँ राज्यका रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहास १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म शासन गर्दछ भन्ने कुरा प्रदर्शन गर्न सकूँ।

किनकि “प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयको भन्दा हाम्रो समयको लागि कम नभई अझ बढी बोले, त्यसैले तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ,” त्यसकारण प्रत्येक भविष्यवाणीपूर्ण वचनले संसारको अन्त्यका घटनाहरूलाई सम्बोधन गरिरहेको हुन्छ। यो सत्य, र “बाइबलका सबै पुस्तकहरू प्रकाशको पुस्तकमा आएर मिल्छन् र समाप्त हुन्छन्” भन्ने तथ्यसँग संयुक्त हुँदा, संसारको अन्त्यका घटनाहरू सम्बन्धी भविष्यवाणीपूर्ण साक्ष्यलाई समरेखित गर्ने सन्दर्भ-बिन्दुको रूपमा प्रकाशको पुस्तकलाई स्थापित गर्दछ।

प्रकाशको पुस्तकको सत्रौँ अध्यायमा, हामी पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्ने महान् वेश्यालाई र उसको अन्तिम न्यायलाई देख्छौं।

सात कटोराहरू भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजना आयो र मसँग कुरा गर्दै भन्यो, “यहाँ आऊ; म तिमीलाई धेरै जलहरूमाथि बस्ने त्यस महान् वेश्याको न्याय देखाउनेछु; जससँग पृथ्वीका राजाहरूले व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई त्यसको व्यभिचारको मदिराले मतवाला बनाइएको छ।” प्रकाश १७:१, २

अगमवक्ताहरूले कहिल्यै एक-अर्काको विरोध गर्दैनन्।

अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन्। किनकि परमेश्वर अव्यवस्थाका होइन, तर शान्तिका कर्ता हुनुहुन्छ, जसरी सन्तहरूका सबै मण्डलीहरूमा हुन्छ। १ कोरिन्थी १४:३२, ३३।

संसारको अन्त्यमा “धेरै पानीहरूमाथि बस्ने महान् वेश्याको न्याय,” त्यो महान् वेश्या, “जससँग पृथ्वीका राजाहरूले व्यभिचार गरेका छन्,” त्यो महान् वेश्या, जसले “पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई” “आफ्नो व्यभिचारको दाखमदाले” मतवाला बनाएकी छ; यशैयाले त्यसलाई त्यही “वेश्या” को रूपमा चित्रित गरेका छन्, जो “एक राजाको दिनहरू,” अर्थात् सत्तरी भविष्यसूचक वर्षसम्म, बिसिंएकी हुन्छे। जब ती सत्तरी वर्ष पूरा हुन्छन्, तब टुरले “संसारका सबै राज्यहरूसँग व्यभिचार गर्नेछ।” यशैयाकी वेश्या यूहन्नाकी महान् वेश्या हो। यशैयाकी वेश्या र यूहन्नाकी वेश्याले रोमन क्याथोलिक चर्चको प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि परमेश्वरको वचनमा एक स्त्री चर्चको प्रतीक हो।

हे पत्नीहरू, प्रभुलाई गरेझैं आफ्ना आफ्नै पतिहरूको अधीनमा बसो। किनकि पति पत्नीको शिर हो, जसरी ख्रीष्ट मण्डलीको शिर हुनुहुन्छ; र उहाँ नै शरीरका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। त्यसैले, जसरी मण्डली ख्रीष्टको अधीनमा छ, त्यसरी नै पत्नीहरू पनि हरेक कुरामा आफ्ना आफ्नै पतिहरूको अधीनमा रहून्। हे पतिहरू, आफ्ना पत्नीहरूलाई प्रेम गर, जसरी ख्रीष्टले पनि मण्डलीलाई प्रेम गर्नुभयो, र त्यसका निम्ति आफूलाई सुम्पनुभयो; ताकि उहाँले वचनद्वारा पानीले धोएर त्यसलाई पवित्र र शुद्ध तुल्याउन सकून्; ताकि उहाँले त्यसलाई आफ्नो निम्ति महिमायम मण्डलीको रूपमा प्रस्तुत गर्न सकून्, जसमा दाग, चाउरी, वा त्यस्तै कुनै कुरा नहोस्; तर त्यो पवित्र र निष्कलङ्क होस्। त्यसरी नै पुरुषहरूले पनि आफ्ना पत्नीहरूलाई आफ्नै शरीरझैं प्रेम गर्नुपर्छ। जसले आफ्नी पत्नीलाई प्रेम गर्छ, उसले आफैलाई प्रेम गर्छ। किनकि कसैले पनि कहिल्यै आफ्नै शरीरलाई घृणा गरेको छैन; बरु त्यसलाई पालनपोषण र स्याहार गर्छ, जसरी प्रभुले मण्डलीलाई गर्नुहुन्छ। किनकि हामी उहाँको शरीरका अङ्गहरू हौं, उहाँको मासुका, र उहाँका हड्डीहरूका। यसै कारण मानिसले आफ्ना पिता र मातालाई छोड्नेछ, र आफ्नी पत्नीसँग जोडिनेछ; र ती दुई एउटै शरीर हुनेछन्। यो एउटा महान् रहस्य हो; तर म ख्रीष्ट र मण्डलीका विषयमा बोलिरहेको छु। तैपनि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नी पत्नीलाई आफैलाई झैं प्रेम गरौस्; र पत्नीले पनि आफ्ना पतिलाई आदर गरौस्। इफिसी ५:२२-३३.

प्रेरित पावलले चिन्हित गर्छन् कि ख्रीष्टको मण्डलीलाई भविष्यवाणीमा स्त्रीको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यसैले, भविष्यवाणीमा स्त्री भनेको मण्डली हो, तर ख्रीष्टको मण्डली “पवित्र र निष्कलङ्क” छ। अपवित्र मण्डलीलाई अपवित्र स्त्रीको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; यसरी यशैयाले एक वेश्यालाई, र यूहन्नाले एक रण्डीलाई चिन्हित गर्छन्। तिनीहरूले पापसत्तालाई रण्डीको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्, र परमेश्वरको मण्डली कुमारी हो।

किनकि म तिमीहरूको निम्ति ईश्वरीय डाहले डाही छु; किनकि मैले तिमीहरूलाई एउटै पति अर्थात् ख्रीष्टसँग मगनी गराएको छु, ताकि म तिमीहरूलाई ख्रीष्टसमक्ष शुद्ध कुमारीका रूपमा प्रस्तुत गर्न सकूँ। २ कोरिन्थी ११:२

परमेश्वरको मण्डली केवल कुमारीको रूपमा मात्र प्रतिनिधित्व गरिएको छैन, तर उनी केवल एउटै पतिको निम्ति वाग्दत्त पनि छिन्। टायर र यूहन्नाको महान् वेश्या पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्छन्। क्याथोलिक मण्डलीको सम्बन्ध एकसँग होइन, धेरै पुरुषहरूसँग छ। दानियलले हामीलाई राजाहरू राज्यहरू हुन् भनेर जानकारी दिन्छन्।

यो सपना यही हो; अब हामी त्यसको अर्थ राजाको सामु बताउनेछौं। हे राजन्, तपाईं राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ; किनकि स्वर्गका परमेश्वरले तपाईंलाई राज्य, शक्ति, सामर्थ्य, र महिमा दिनुभएको छ। अनि जहाँ जहाँ मानिसका सन्तानहरू बसोबास गर्छन्, त्यहाँका मैदानका पशुहरू र आकाशका पक्षीहरू उहाँले तपाईंको हातमा सुम्पनुभएको छ, र ती सबैमाथि तपाईंलाई शासक बनाउनुभएको छ। तपाईं नै सुनको यो शिर हुनुहुन्छ। अनि तपाईंपछि तपाईंभन्दा निकट अर्को एउटा राज्य उठ्नेछ, र त्यसपछि काँसाको तेस्रो अर्को राज्य, जसले सारा

पृथ्वीमाथि राज्य गर्नेछ। अनि चौथो राज्य फलामजत्तिकै बलियो हुनेछ; किनकि जसरी फलामले सबै कुरा टुक्राटुक्रा पार्छ र दबाउँछ, त्यसरी नै सबैलाई टुक्राटुक्रा पार्ने फलामले जस्तै त्यसले पनि चकनाचूर पार्नेछ र किच्नेछ। दानिएल २:३६-४०।

दानियेल अध्याय दुईमा बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरू चिन्हित र व्याख्या गरिएका छन्। जब दानियेलले नबूकदनेसरलाई त्यो स्वप्नको व्याख्या गर्छन्, तब उनले नबूकदनेसरलाई बताउँछन् कि उनी नै सुनको शिर हुन्। सुनको शिर एउटा राजा हो, तर राजाले एउटा राज्यको प्रतिनिधित्व गर्छ। रोमन क्याथोलिक कलीसिया त्यो महान् वेश्या हो, जसले सत्तरी भविष्यसूचक वर्षको अन्त्यमा पृथ्वीका सबै राजाहरूसँग व्यभिचार गर्छ। राजाहरू मानिसहरूको प्रतीक हुन्, र टायर एक अशुद्ध स्त्री हो। स्त्री कलीसिया हो; वेश्या एक अपवित्र कलीसिया हो; पुरुष एक राजा हो, र राजा एक राज्य हो। स्त्री कलीसिया हो र राजा एउटा राज्य हो। यी दुई सत्ताहरूको अवैध सम्बन्धले आत्मिक व्यभिचारको प्रतिनिधित्व गर्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान एक दिव्य दस्तावेज हो, जसले यी दुई सत्ता-पक्षलाई पृथक् राखिरहनुपर्ने आवश्यकतालाई विधिवत् स्थापित गर्दछ। यद्यपि टायरलाई रोमन क्याथोलिक चर्चको रूपमा पहिचान गर्ने हाम्रो चर्चा अझै समाप्त भएको छैन, तथापि यस बिन्दुमा यशैया तेइसमा रहेको अर्को प्रतीकलाई सम्बोधन गर्नु उपयुक्त देखिन्छ, जसले पुरुष र स्त्री—चर्च र राज्य—को प्रतीकात्मक अर्थलाई स्पष्ट गर्दछ।

हेर, कल्दीहरूको देशलाई; यो जाति पहिले थियो नै होइन, जबसम्म अशशूरीले मरुभूमिमा बस्नेहरूका निम्ति यसलाई स्थापना गरेन; तिनीहरूले त्यसका धरहराहरू खडा गरे, तिनीहरूले त्यसका राजमहलहरू उठाए; अनि उसले यसलाई भग्नावशेष तुल्यायो। यशैया २३:१३।

उक्त पदमा, अशशूरीले कल्दीहरूको देशको स्थापना गर्‍यो र “धरहराहरू” तथा “दरबारहरू” दुवै खडा गर्‍यो। अशशूरी निम्नोदको प्रतीक हो, र कल्दीहरू बाबेलका रहस्यधर्महरूको धार्मिक अगुवाहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। “धरहरा” कलीसियाको प्रतीक हो। जब येशूले दाखबारीको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्नुभयो, बहिनी ह्याइटले त्यस दृष्टान्तबारे यस प्रकार टिप्पणी गर्नुहुन्छ:

“दृष्टान्तमा गृहस्वामीले परमेश्वरलाई जनाउँथ्यो, दाखबारीले यहूदी जातिलाई, र बारले तिनीहरूको सुरक्षा रहेको ईश्वरीय व्यवस्थालाई। बुर्ज मन्दिरको प्रतीक थियो।” डिजायर अफ एजेस, ५९६।

असीरियालीले कल्दीहरूको देशको स्थापना गर्‍यो, जसले एउटा मण्डली (धरहरा) र एउटा “राजमहल” खडा गरे। “राजमहल” ले एउटा “राजा” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले फेरि एउटा राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। एउटा राज्यलाई एउटा नगरको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरिन्छ।

तिनीहरूले भने, आऊ, हामी आफैंका लागि एउटा सहर र एउटा धरहरा बनाऔं, जसको टुप्पो स्वर्गतक पुगोस; र हामी आफ्नो लागि एउटा नाम कमाऔं, नत्रता हामी सारा पृथ्वीको सतहमाथि तितरबितर हुनेछौं। उत्पत्ति ११:४।

असीरियालीले स्थापना गरेको “गढ” र “दरबार” ती नै “सहर” र “गढ” हुन्, जुन निम्नोदले निर्माण गरेको थियो।

र तिनीहरूका मृत शरीरहरू त्यस महान् सहरको सडकमा रहनेछन्, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा टाँगिनुभएको थियो। प्रकाश ११:८।

प्रेरित प्रकाशले हामीलाई बताउँछ कि प्रकाश ११ मा उल्लिखित “ठूलो सहर” फ्रान्सेली क्रान्तिको अवधिमा फ्रान्सको राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

‘त्यो ठूलो सहर,’ जसका सडकहरूमा ती साक्षीहरू मारिन्छन्, र जहाँ तिनीहरूका मृत देहहरू लडिरहेका हुन्छन्, ‘आत्मिक रूपमा’ मिश्र हो। बाइबलीय इतिहासमा प्रस्तुत सबै राष्ट्रहरूमध्ये मिश्रले जीवित परमेश्वरको अस्तित्वलाई सबैभन्दा निर्भीकतापूर्वक अस्वीकार गर्‍यो र उहाँका आज्ञाहरूको विरोध गर्‍यो। स्वर्गको अधिकारको विरुद्धमा मिश्रका राजाले जत्तिको खुला र उच्छृङ्खल विद्रोह कुनै अन्य सम्राटले कहिल्यै गर्ने साहस

गरेन। जब मोशाद्वारा प्रभुको नाममा सन्देश उसकहाँ ल्याइयो, तब फाराओले घमण्डपूर्वक यस्तो जवाफ दियो: 'यहोवा को हुनुहुन्छ, कि मैले इस्राएललाई जान दिन उहाँको वचन सुनूँ? म यहोवालाई चिन्दैनँ, र अझै म इस्राएललाई जान दिनेछैनँ।' प्रस्थान 5:2, A.R.V. यही नास्तिकता हो, र मिश्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राष्ट्रले पनि जीवित परमेश्वरका दाबीहरूको यस्तै अस्वीकार व्यक्त गर्नेछ र अविश्वास तथा अवज्ञाको त्यही आत्मा प्रकट गर्नेछ। 'त्यो ठूलो शहर' लाई 'आत्मिक रूपमा' सदोमसँग पनि तुलना गरिएको छ। परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्ने कुरामा सदोमको भ्रष्टता विशेष रूपमा व्यभिचारपूर्ण उच्छृङ्खलतामा प्रकट भएको थियो। अनि यो पाप पनि त्यस राष्ट्रको एक प्रमुख विशेषता हुनेथियो, जसले यस धर्मशास्त्रीय वचनका निर्दिष्टीकरणहरू पूरा गर्नेथियो।

"त्यसैले, अगमवक्ताका वचनअनुसार, सन् १७९८ भन्दा केही अघि शैतानी मूल र स्वभाव भएको कुनै शक्ति बाइबलविरुद्ध युद्ध गर्न उठ्नेथियो। अनि जहाँ परमेश्वरका दुई साक्षीहरूको गवाही यसरी मौन पारिनेथियो, त्यही देशमा फिरऊनको नास्तिकता र सदोमको व्यभिचारी दुष्टता प्रकट हुनेथियो।"

"यस भविष्यवाणीले फ्रान्सको इतिहासमा अत्यन्तै यथार्थ र प्रभावशाली परिपूर्ति पाएको छ। क्रान्तिको समयमा, 1793 मा, 'संसारले पहिलो पटक यस्तो मानिसहरूको एउटा सभा सुनेको थियो, जो सभ्यताभित्र जन्मेका र शिक्षित भएका थिए, र युरोपका उत्कृष्ट राष्ट्रहरूमध्ये एक राष्ट्रलाई शासन गर्ने अधिकार आफूमा रहेको ठानी, मानिसको आत्माले ग्रहण गर्ने अत्यन्त गम्भीर सत्यलाई इन्कार गर्न र एकमतले परमेश्वरप्रतिको विश्वास तथा उपासनालाई त्याग गर्न आफ्नो संयुक्त स्वर उचाले।'—Sir Walter Scott, Life of Napoleon, vol. 1, ch. 17. 'फ्रान्स संसारको एउटै मात्र राष्ट्र हो, जसको विषयमा यस्तो प्रामाणिक अभिलेख विद्यमान छ कि उसले एक राष्ट्रको रूपमा ब्रह्माण्डका सृष्टिकर्ताविरुद्ध प्रत्यक्ष विद्रोहमा आफ्नो हात उठायो। ईश्वरनिन्दकहरू प्रशस्त भएका छन्, अविश्वासीहरू पनि प्रशस्त भएका छन्, र अझै पनि इङ्गल्यान्ड, जर्मनी, स्पेन र अन्यत्र रहेका छन्; तर फ्रान्स विश्व-इतिहासमा पृथक् उभिएको छ, यस्तो एकमात्र राज्यको रूपमा, जसले आफ्नो व्यवस्थापिका सभाको आदेशद्वारा परमेश्वर छैन भनी घोषणा गर्‍यो, र जसको राजधानीका सम्पूर्ण जनसंख्याले, तथा अन्य स्थानहरूमा विशाल बहुमतले, पुरुषहरू मात्र होइन स्त्रीहरूले समेत, यस घोषणालाई स्वीकार गर्दा आनन्दले नाचगान गरे।'—Blackwood's Magazine, November, 1870." The Great Controversy, 269.

प्रकाशितवाक्य अध्याय एघारमा उल्लिखित "ठूलो शहर" भनेको फ्रान्स राष्ट्र थियो, जसले "आफ्नो विधायिक सभाको आदेश" पारित गरी परमेश्वर छैन भनी घोषणा गर्‍यो। उक्त आदेश फिरौनको विद्रोहद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट नास्तिकताको एक अभिव्यक्ति थियो। ठूलो शहर भनेको एउटा राज्य, वा एउटा "राष्ट्र" अथवा एउटा "राज्य" हो। प्रकाशितवाक्य अध्याय एघारमा फ्रान्स दुईवटा प्रतीकहरू—मिस्र र सदोम—बाट बनेको छ।

हामीलाई यसरी जानकारी दिइएको छ, "यो नास्तिकता हो, र मिश्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राष्ट्रले जीवित परमेश्वरका दाबीहरूको यस्तै अस्वीकारलाई स्वर दिनेछ र अविश्वास तथा अवज्ञाको उस्तै आत्मा प्रकट गर्नेछ। 'त्यो महान् शहर'लाई 'आध्यात्मिक रूपमा' सदोमसँग पनि तुलना गरिएको छ। परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्ने क्रममा सदोमको भ्रष्टता विशेष गरी कामुक दुराचारमा प्रकट भएको थियो।"

फ्रान्सको महान् शहर वा राष्ट्रलाई प्रतीकात्मक रूपमा एउटा राष्ट्र (मिस्र) र एउटा सहर (सदोम) द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मिस्रले "आवाज दिनेछ," र कुनै राष्ट्रको बोलाइले मण्डली-शासनलाई होइन, राज्य-शासनलाई जनाउँछ। प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा पाइने प्रतिनिधित्वअनुसार मिस्र राज्य थियो र सदोम मण्डली थियो।

"राष्ट्रले 'बोल्नु' भन्नाले त्यसका विधायिका तथा न्यायिक अधिकारीहरूको कार्यलाई जनाउँछ।" द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४४२।

प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारमा यूहन्नाले भविष्यवाणीमूलक प्रतीकवादमा फ्रान्सेली क्रान्तिका घटनाहरू प्रस्तुत गर्छन्। वास्तविक क्रान्तिले त्यस अध्यायमा रहेका यूहन्नाका भविष्यवाणीहरूको वैधताको प्रशस्त ऐतिहासिक प्रमाण प्रदान गर्‍यो। यूहन्नाले भविष्यवाणी गरे; त्यसपछि फ्रान्सेली क्रान्तिले त्यस भविष्यवाणीलाई पूरा गर्‍यो; र त्यसपछि,

क्रमशः—भविष्यवाणी र त्यसको ऐतिहासिक परिपूर्ति दुवैले संसारको अन्त्यका घटनाहरूलाई चिह्नित गर्छन् र तिनसँग समानान्तर रहन्छन्, जब फेरि एकपटक एक भ्रष्ट राज्य र एक भ्रष्ट मण्डली एकसाथ संयोजित हुन्छन्। निस्सन्देह, त्यस अपवित्र विवाहपछि रक्तपात हुन्छ। परमेश्वरको राज्य पनि एक महान् शहर हो।

अनि उसले मलाई आत्मामा एउटा ठूलो र अग्लो पर्वतमा लग्यो, र परमेश्वरबाट स्वर्गबाट ओर्लिदै गरेको त्यो महान् शहर, पवित्र यरूशलेम, मलाई देखायो। प्रकाश 21:10।

“यहाँ दृष्टिगत गराइएको दूलाहाको आगमन विवाहभन्दा अघि हुन्छ। विवाहले ख्रीष्टद्वारा आफ्नो राज्य ग्रहण गरिनुलाई जनाउँछ। पवित्र नगर, नयाँ यरूशलेम, जो राज्यको राजधानी तथा प्रतिनिधि हो, ‘दुलही, थुमाको पत्नी’ भनिएको छ। स्वर्गदूतले यूहन्नालाई भने: ‘यता आऊ, म तिमीलाई दुलही, थुमाकी पत्नी, देखाउनेछु।’ अगमवक्ताले भन्छन्, ‘उसले मलाई आत्मामा लगेर देखायो, त्यो महान् नगर, पवित्र यरूशलेम, परमेश्वरबाट स्वर्गबाट ओर्लिदै गरेको।’ प्रकाश 21:9, 10।” The Great Controversy, 426.

निम्रोदको विद्रोह उसले एउटा धरहरा र एउटा सहर निर्माण गरेको कुराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले संसारको अन्त्यमा मण्डली र राज्यको संयुक्त स्वरूपलाई प्रतीकात्मक रूपमा दर्शाउँछ, किनकि सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यको विषयमा बोलेका थिए। निम्रोदको विद्रोह लूसिफरको त्यस विद्रोहको निरन्तरता पनि थियो, जसको चाहना परमेश्वरको मण्डली र परमेश्वरको राज्य दुवैलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिनु थियो।

हे प्रभातका पुत्र, ओ लूसिफर, तँ स्वर्गबाट कसरी खसेको छस्! राष्ट्रहरूलाई दुर्बल पार्ने तँ कसरी भूमिमा काटेर फालिएको छस्! किनकि तँले आफ्नो हृदयमा भनेको थिइस्, म स्वर्गमा उक्लनेछु, म आफ्नो सिंहासन परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि उचाल्नेछु; म उत्तरका छेउहरूमा, सभाको पर्वतमा पनि बस्नेछु; म बादलहरूको उचाइभन्दा माथि उक्लनेछु; म सर्वोच्चजस्तै हुनेछु। यशैया 14:12-14।

यशैयाले लूसिफरका “सर्वोच्चजस्तै” हुने गोप्य हृदय-इच्छाहरू प्रकट गर्दा, उनले लूसिफर दुई स्पष्ट रूपमा भिन्न आसनहरूमा बस्न खोजिरहेको छ भन्ने कुरा औल्याउँछन्। ऊ आफ्नो “सिंहासनलाई परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि” “उचाल्ने” चाहन्छ र “उत्तरका छेउहरूमा रहेको सभाको पर्वतमाथि पनि बस्न” चाहन्छ।

सिंहासन राजा वा राज्यको अधिकारको प्रतीक हो, र “उत्तरका पार्श्वहरू” परमेश्वरको मण्डली हुन्।

कोरहका सन्तानहरूका लागि एउटा गीत र भजन। परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, र उहाँको पवित्र पर्वतमा, हाम्रा परमेश्वरको नगरमा उहाँ अत्यन्त प्रशंसनीय हुनुहुन्छ। आफ्नो अवस्थिति ले सुन्दर, सारा पृथ्वीको आनन्द, उत्तरतर्फका भागहरूमा रहेको सियोन पर्वत, महान् राजाको नगर हो। परमेश्वर त्यसका राजप्रासादहरूमा शरणस्थानको रूपमा परिचित हुनुहुन्छ। भजनसंग्रह 48:1-3.

यरूशलेम “महान् राजाको नगर” हो, यसरी यसले परमेश्वरको राजनीतिक सिंहासनलाई चिह्नित गर्दछ; अनि यरूशलेम “उहाँको पवित्रताको पर्वत,” “उत्तरका छेउहरूमा” पनि हो, यसरी यसले परमेश्वरको धार्मिक सिंहासनलाई चिह्नित गर्दछ। सुरुदेखि नै शैतानको विद्रोह र युद्धलाई, परमेश्वरको मण्डली र परमेश्वरको राज्य दुवैमाथि शासन गर्ने उसको चाहनाको सन्दर्भभित्र चित्रित गरिएको छ। त्यसपछि शैतानले निम्रोदको विद्रोहमा अगुवाइ गर्‍यो, र उसले कल्दीहरूका लागि स्थापना गरेको देशलाई त्यस्तो देशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ जहाँ निम्रोदले एकैसाथ एउटा गुम्बज र एउटा नगर निर्माण गर्‍यो—मण्डली र राज्य।

यसकारण, जब यशैयाकी वेश्या र यूहन्नाको महान् वेश्या पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्छन्, तब भविष्यवाणीले यो सूचित गरिरहेको हुन्छ कि सत्तरी भविष्यसूचक वर्षहरूको अन्त्यमा रोमन क्याथोलिक मण्डली र पृथ्वीका राजाहरूबीच एउटा अपवित्र सम्बन्ध स्थापित हुन्छ।

यशैयाको भविष्यवाणीको क्रमले तेइसौँ अध्यायमा वेश्या टायरमाथिको न्यायको वर्णन गर्दछ, र यूहन्नाले त्यही न्यायलाई “महान् बेबिलोन” भनेर चिनाइएको रातो रङ्की एउटी स्त्रीको प्रतीकद्वारा वर्णन गर्दछ। उही वेश्यामाथिको

उही न्यायको तेस्रो साक्षी यसप्रकार छः

प्रकाश १७ की “स्त्री” (बाबेल) को यसरी वर्णन गरिएको छः “ऊ बैजनी र रातो रङका वस्त्रले सुसज्जित थिई, र सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू र मोतीहरूले अलंकृत थिई, उसका हातमा घृणित कुराहरू र अशुद्धताले भरिएको सुनको प्याला थियोः ... अनि उसका निधारमा एउटा नाम लेखिएको थियो, रहस्य, महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा।” अगमवक्ताले यसो भन्छन्ः “मैले ती स्त्रीलाई सन्तहरूको र येशूका शहीदहरूको रगतले मतवाली भएकी देखेँ।” बाबेलबारे अझ यसो पनि घोषणा गरिएको छ कि त्यो “त्यो महान् शहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरूमा राज्य गर्छ।” प्रकाश १७:४-६, १८। “जुन शक्तिले यति धेरै शताब्दीसम्म ख्रीष्टियन जगतका सम्राटहरूमाथि निरङ्कुश प्रभुत्व कायम राख्यो, त्यो रोम हो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३८२।

“अन्तिम दिनहरू” मा टायर रोमन क्याथोलिक चर्च हो। त्यस समयमा पोपतन्त्र अघि बढेर पृथ्वीका राजाहरूलाई आफ्ना मोहक गीतहरू सुनाउनेछ, र यसरी राजाहरूलाई व्यभिचारको कार्यमा डोर्‍याउनेछ, जो भविष्यवाणीमा चर्च र राज्यको मिलन हो।

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि टायर एक राजाका दिनहरूजस्तिकै सत्तरी वर्षसम्म बिसिईनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्यमा टायरले एक वेश्यालेझैं गीत गाउनेछ। यशैया २३:१५।

बाइबलीय भविष्यवाणीमा राजा भनेको एउटा राज्य हो; त्यसैले सत्तरी वर्षसम्म एउटा भविष्यसूचक राज्यले शासन गर्ने अवधिमा टायर बिसिईनेछ।

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि, एक राजाका दिनहरूको समान, टुर सत्तरी वर्षसम्म बिसिईनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि टुरले वेश्यासरह गाउनेछ। वीणा ले, सहरभरि घुम, हे बिसिईएकी वेश्या; मधुर धुन बजा, धेरै गीत गा, ताकि तिमी फेरि सम्झनामा आओ। अनि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि यस्तो हुनेछ कि, परमप्रभुले टुरलाई भेट दिनुहुनेछ, र त्यो आफ्नो ज्यालातर्फ फर्कनेछ, र पृथ्वीको सतहमाथिका संसारका सबै राज्यहरूसित व्यभिचार गर्नेछ। यशैया २३:१५-१७।

सत्तरी भविष्यसूचक वर्षसम्म शासन गर्ने एउटै राज्यका दिनहरूमा रोमन क्याथोलिक चर्च बिसिईनेछ। सत्तरी वर्षको अन्त्यमा, पोपीय शक्ति “मधुर धुन बजाउनेछ, धेरै गीतहरू गाउनेछ।” भविष्यसूचक रूपमा “गीत” ले “अनुभव” लाई जनाउँछ।

“सिंहासनको सामुन्ने रहेको स्फटिकमय समुद्रमा, आगोसित मिसिएको जस्तो देखिने त्यस काँचको समुद्रमा,—परमेश्वरको महिमाले त्यो यति देदीप्यमान छ,—‘पशुमाथि, त्यसको मूर्तिमाथि, त्यसको छापमाथि, र त्यसको नाउँको सङ्ख्यामाथि जय प्राप्त गरेका’हरूको समूह भेला भएको छ। सियोन पर्वतमाथि थुमासित, ‘परमेश्वरका वीणाहरू’ लिएर, तिनीहरू उभिएका छन्—मानिसहरूमध्येबाट उद्धार गरिएका एक लाख चवालीस हजार; अनि त्यहाँ धेरै पानीहरूको आवाजजस्तो, र प्रचण्ड गर्जनको आवाजजस्तो, ‘आफ्ना वीणाहरू बजाउँदै गरेका वीणावादकहरूको आवाज’ सुनिन्छ। अनि तिनीहरूले सिंहासनको सामु ‘एउटा नयाँ गीत’ गाउँछन्, त्यो गीत जुन एक लाख चवालीस हजारबाहेक कसैले सिक्न सक्दैन। त्यो मोशा र थुमाको गीत हो—छुटकाराको गीत। एक लाख चवालीस हजारबाहेक अरू कसैले त्यो गीत सिक्न सक्दैन; किनकि त्यो तिनीहरूको अनुभवको गीत हो—यस्तो अनुभव, जस्तो अरू कुनै समूहले कहिल्यै पाएको छैन। ‘यिनीहरू नै हुन् जो थुमा जता-जता जानुहुन्छ, उहाँकै पछि लाग्छन्।’ जीवितहरूमध्येबाट, पृथ्वीबाट रूपान्तरित गरिएका यीहरूलाई ‘परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल’ गनिन्छ। प्रकाश १५:२, ३; १४:१-५. ‘यिनीहरू नै हुन् जो महान् सङ्कष्टबाट निस्केर आएका छन्;’ तिनीहरूले यस्तो सङ्कष्टको समय पार गरेका छन्, जस्तो कुनै जाति भएदेखि कहिल्यै भएको थिएन; तिनीहरूले याकूबको सङ्कष्टको समयको वेदना सहन गरेका छन्; तिनीहरू परमेश्वरका न्यायहरूको अन्तिम उण्डेलाइका बीच कुनै मध्यस्थबिना अडिग रहे। तर तिनीहरू छुटकारा पाएका छन्, किनकि तिनीहरूले ‘आफ्ना वस्त्रहरू धोए, र थुमाको रगतमा तिनीहरूलाई सेतो बनाए।’ ‘तिनीहरूको मुखमा कुनै छल फेला परेन; किनकि तिनीहरू परमेश्वरको सामु निष्कलङ्क छन्।’ ‘यसकारण तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामु छन्, र

उहाँको मन्दिरमा दिनरात उहाँको सेवा गर्छन्; अनि सिंहासनमा बस्नुहुनेले तिनीहरूका बीचमा वास गर्नुहुनेछ।' तिनीहरूले पृथ्वीलाई अनिकाल र महामारीले उजाड पारेको देखेका छन्, सूर्यले मानिसहरूलाई असाध्यै तापले पोल्ने सामर्थ्य पाएको देखेका छन्, र तिनीहरूले आफैँले पनि दुःख, भोक, र तिर्खा सहन गरेका छन्। तर 'तिनीहरू अब कहिल्यै भोकाउनेछैनन्, न त फेरि तिर्खाउनेछन्; न त सूर्य तिनीहरूमाथि पर्न आउनेछ, न कुनै ताप। किनकि सिंहासनको बीचमा हुनुहुने थुमाले तिनीहरूलाई चराउनुहुनेछ, र तिनीहरूलाई जीवित पानीका मूलहरूतर्फ डोर्याउनुहुनेछ: अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट सबै आँसु पुछिदिनुहुनेछ।' प्रकाश 7:14-17." द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 648.

“‘उहाँको मन्दिरमा प्रत्येक जनाले उहाँको महिमाको कुरा गर्छ’ (भजनसंग्रह 29:9), र उद्धार पाएकाहरूले गाउने गीत—तिनीहरूको अनुभवको गीत—ले परमेश्वरको महिमा प्रकट गर्नेछ: ‘हे प्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान्, तपाईंका कार्यहरू महान् र अद्भुत छन्; हे युगहरूका राजा, तपाईंका मार्गहरू धर्मी र सत्य छन्। हे प्रभु, कसले तपाईंको भय मान्दैन, र तपाईंको नाउँको महिमा गर्दैन? किनकि केवल तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ।’ प्रकाश 15:3, 4, R.V.” Education, 308.

सत्तरी भविष्यवाणीमूलक वर्षहरूको अन्त्यमा पापसत्ताले “मिठो धुन बजाउनेछ, धेरै गीतहरू गाउनेछ,” ताकि “तँ सम्झिइऊ।” सत्तरी भविष्यवाणीमूलक वर्षसम्म शासन गर्ने राज्यको अन्त्यमा रोमन क्याथोलिक मण्डलीले संसारलाई आफ्नो विगतको इतिहासको अनुभव स्मरण गराउनेछ। त्यस इतिहासमा उसले आफू र युरोपका राजाहरूबीचको सम्बन्धमा नैतिक अधिकारका रूपमा शासन गर्‍यो। त्यो इतिहासलाई उचित रूपले अन्धकार युगको रूपमा चिनिन्छ, र पापसत्ताले युरोपका राजाहरूमाथि शासन गरेको इतिहाससँग कुनै पनि प्रकारले सम्बन्धित ठहरिन सक्ने सबै अन्धकारको श्रेय त्यस अत्यन्त आधारभूत कार्यलाई दिन सकिन्छ, जसले त्यसपछिका सबै अन्धकार उत्पन्न गर्‍यो। त्यो कार्य थियो मण्डली र राज्यको संयोजन, अर्थात् युरोपका राजाहरू र क्याथोलिक मण्डलीको संयोजन। बाइबलीय विवाहमा पुरुषले स्त्रीमाथि शासन गर्नुपर्ने हुन्छ, तर त्यस इतिहासमा भएको व्यभिचार पुरुष र स्त्रीको सम्बन्धको साँचो व्यवस्थाको ठीक उल्टो थियो।

सत्तरी वर्षको अन्त्यमा एउटा महान् संकट हुनेछ, जब पापत्व भविष्यवाणीगत रूपमा बिसर्पित रहने समयावधिमा संसारमाथि शासन गर्ने बाइबलको भविष्यवाणीको राज्यको अन्त्य हुन्छ। त्यस राज्यको पतनद्वारा उत्पन्न विश्वव्यापी संकटले क्याथोलिक चर्चलाई संसारलाई यो बताउन आरम्भ गर्ने ढोका खोलिदिन्छ कि, त्यस राज्यको पतनले उत्पन्न गरेका सङ्कटपूर्ण समयहरूलाई पार गर्न, संसारले रोमन क्याथोलिक चर्चको नैतिक अधिकारप्रति अधीन हुनुपर्छ, जसरी अन्धकार युगको इतिहासमा चित्रित गरिएको छ।

जब राज्यको अन्त्य हुन्छ र पापत्वले आफ्नो विगतको अनुभवको गीत गाउँछ—त्यो अनुभव, जसलाई इतिहासकारहरूले अन्धकारको रूपमा चिन्हित गर्छन्—तब पृथ्वीका राजाहरूलाई आफ्नीसँग व्यभिचार गर्न राजी गराउन पापत्वले बाँड्ने सन्देश त्यो अन्धकारमय इतिहास कसरी हुन सक्छ? कुनै महान् संकटमा, विगतका युगहरूको अनुभव (उसको गीत), अर्थात् अगमवाणीअनुसार बिसर्पितनुभन्दा अधिको उसको अनुभवले, पृथ्वीका राजाहरूलाई अन्धकारको अनुभवलाई आफ्ना महान् संकटको समाधानको रूपमा स्वीकार गर्न कुन तर्क प्रदान गर्न सक्छ?

“रोमनवादलाई कुनै अनुकूल दृष्टिले नहेर्नेहरूकै ठूलो वर्गले समेत, यसको शक्ति र प्रभावबाट उत्पन्न हुने खतरालाई धेरै थोरै मात्र बुझ्छन्। धेरैले तर्क गर्छन् कि मध्ययुगमा व्याप्त बौद्धिक र नैतिक अन्धकारले यसका मतवादहरू, अन्धविश्वासहरू, र दमनको विस्तारलाई अनुकूलता प्रदान गर्‍यो, र आधुनिक समयको अझ ठूलो बौद्धिक प्रगति, ज्ञानको व्यापक प्रसार, तथा धर्मसम्बन्धी विषयहरूमा बढ्दो उदारताले असहिष्णुता र निरङ्कुशताको पुनरुत्थान हुनै नदिनेछ। यस्तो अवस्था यस प्रबुद्ध युगमा अस्तित्वमा आउनेछ भन्ने विचारकै उपहास गरिन्छ। यो सत्य हो कि बौद्धिक, नैतिक, र धार्मिक दृष्टिले महान् ज्योति यस पुस्तामाथि चम्किरहेको छ। परमेश्वरको पवित्र वचनका खुला पृष्ठहरूमा स्वर्गबाट आएको ज्योति संसारमाथि खन्याइएको छ। तर यो स्मरण रहोस् कि जति बढी ज्योति प्रदान गरिन्छ, त्यसलाई विकृत पार्ने र अस्वीकार गर्नेहरूको अन्धकार उति नै गहिरो हुन्छ।”

“बाइबलको प्रार्थनापूर्ण अध्ययनले प्रोटेस्टेन्टहरूलाई पोपसत्ताको वास्तविक चरित्र देखाइदिनेथियो र त्यसलाई घृणा गर्न तथा त्याग्न प्रेरित गर्नेथियो; तर धेरै जना आफ्नै घमण्डी बुद्धिमा यति मग्न छन् कि सत्यमा डोर्याइने हेतुले नम्रतापूर्वक परमेश्वरलाई खोज्नु आवश्यक छ भन्ने उनीहरूलाई महसुस नै हुँदैन। आफ्नै प्रबुद्धतामा गर्व गरे तापनि, तिनीहरू धर्मशास्त्रहरू र परमेश्वरको सामर्थ्य—दुवैबाट अनभिज्ञ छन्। तिनीहरूलाई आफ्नो विवेक शान्त पार्ने कुनै उपाय चाहिएको छ, र तिनीहरू त्यही कुरा खोज्छन् जुन सबैभन्दा कम आत्मिक र कम अपमानजनक हो। तिनीहरू जे चाहन्छन्, त्यो परमेश्वरलाई सम्झने उपायको रूपमा देखिने, तर वास्तवमा उहाँलाई बिर्सने उपाय हो। पोपसत्ता यी सबैका आवश्यकताहरू पूरा गर्न अत्यन्त अनुकूल छ। यसले करिब सम्पूर्ण संसारलाई समेट्ने मानवजातिका दुई वर्गका लागि आफूलाई तयार पारेको छ—ती जो आफ्नै गुणद्वारा उद्धार पाउन चाहन्छन्, र ती जो आफ्नै पापहरूमै उद्धार पाउन चाहन्छन्। यही यसको शक्तिको रहस्य हो।”

“महान बौद्धिक अन्धकारको एक दिन पोपतन्त्रको सफलताका लागि अनुकूल भएको देखाइएको छ। अझै यो पनि प्रमाणित गरिनेछ कि महान बौद्धिक प्रकाशको एक दिन पनि त्यसको सफलताका लागि समान रूपमा अनुकूल छ। विगत युगहरूमा, जब मानिसहरू परमेश्वरको वचनविना र सत्यको ज्ञानविना थिए, तिनीहरूको आँखामा पट्टी बाँधिएको थियो, र हजारौं जना पासोमा परे, आफ्ना खुट्टाका लागि फैलाइएको जाल नदेखी। यस पुस्तामा धेरै यस्ता छन् जसका आँखाहरू मानवीय कल्पनाहरूको चकाचौंधले झिमकिन्छन्, ‘झूटो नाम धारण गरेको विज्ञान’ द्वारा; तिनीहरूले त्यो जाल देख्दैनन्, र मानौं आँखामा पट्टी बाँधिएकै सरह सजिलै त्यसमा पसेर जान्छन्। परमेश्वरको अभिप्राय यो थियो कि मानिसका बौद्धिक शक्तिहरूलाई उसको सृष्टिकर्ताबाट प्राप्त वरदानका रूपमा मानियोस् र तिनलाई सत्य र धार्मिकताको सेवामा प्रयोग गरियोस्; तर जब घमण्ड र महत्वाकाङ्क्षा पालिन्छ, र मानिसहरूले आफ्नै सिद्धान्तहरूलाई परमेश्वरको वचनभन्दा माथि उठाउँछन्, तब बुद्धिमत्ताले अज्ञानताभन्दा अझ ठूलो हानि पुर्‍याउन सक्छ। यसरी वर्तमान युगको झूटो विज्ञान, जसले बाइबलमाथिको विश्वासलाई कमजोर बनाउँछ, अन्धकार युगहरूमा पोपतन्त्रको महिमावृद्धिका लागि मार्ग खोल्न ज्ञानलाई रोकिएको जस्तै, आफ्ना मनमोहक रूपहरूसहित पोपतन्त्रको स्वीकृतिका लागि मार्ग तयार पार्न उस्तै सफल सिद्ध हुनेछ।” The Great Controversy, 572.

“रोमन क्याथोलिकहरू स्वीकार गर्छन् कि विश्रामदिनमा भएको परिवर्तन तिनकै मण्डलीद्वारा गरिएको हो, र उनीहरू यही परिवर्तनलाई मण्डलीको सर्वोच्च अधिकारको प्रमाणको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। उनीहरू घोषणा गर्छन् कि हप्ताको पहिलो दिनलाई विश्रामदिनको रूपमा पालन गरेर प्रोटेस्टेन्टहरूले दैवी विषयहरूमा व्यवस्था निर्माण गर्ने उनको शक्तिलाई मान्यता दिइरहेका छन्। रोमन मण्डलीले आफ्नो अचूकताको दाबी परित्याग गरेको छैन; र जब संसार तथा प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले यहीवाको विश्रामदिनलाई अस्वीकार गर्दै, तिनैले सिर्जना गरेको एक जाली विश्रामदिनलाई स्वीकार गर्छन्, तब तिनीहरूले वस्तुतः यही दाबीलाई स्वीकार गरिरहेका हुन्छन्। उनीहरूले यस परिवर्तनका लागि अधिकारको आधार उद्धृत गर्न सक्छन्, तर तिनीहरूको तर्कको भ्रम सहजै देख्न सकिन्छ। पापवादीले यति तिखो दृष्टिले देख्छ कि प्रोटेस्टेन्टहरू आफैलाई धोका दिइरहेका छन् र यस विषयका तथ्यहरूप्रति जानाजानी आफ्ना आँखाहरू बन्द गरिरहेका छन्। जसरी आइतबारको संस्थापनाले अनुग्रह प्राप्त गर्दै जान्छ, त्यसरी नै ऊ हर्षित हुन्छ, यस विश्वासमा आश्वस्त हुँदै कि अन्ततः यसले सम्पूर्ण प्रोटेस्टेन्ट संसारलाई रोमको पताकामुनि ल्याउनेछ।”

“विश्रामदिनको परिवर्तन रोमी कलीसियाको अधिकारको चिह्न वा छाप हो। जसले चौथो आज्ञाका मागहरू बुझ्नेपछि सत्य विश्रामदिनको सट्टा झूटा विश्रामदिन पालन गर्ने छनौट गर्छन्, तिनीहरूले यसरी केवल त्यसै शक्तिलाई श्रद्धाञ्जलि अर्पण गरिरहेका हुन्छन्, जसको आज्ञाद्वारा मात्र यो पालन गर्न आदेश दिइएको छ। पशुको छाप पोपसम्बन्धी विश्रामदिन हो, जसलाई परमेश्वरद्वारा नियुक्त दिनको स्थानमा संसारले स्वीकार गरेको छ।”

“तर भविष्यवाणीमा निर्दिष्ट गरिएअनुसार पशुको छाप ग्रहण गर्ने समय अझै आएको छैन। परीक्षाको समय अझै आएको छैन। रोमन क्याथोलिक समुदायलाई समेत बाहिर नराखी, प्रत्येक मण्डलीमा साँचो ख्रीष्टियनहरू छन्। तिनीहरूले ज्योति प्राप्त नगरेसम्म र चौथो आज्ञाको बाध्यता नबुझेसम्म कोही पनि दोषी ठहरिँदैन। तर जब

जालसाजीको विश्रामदिनलाई लागू गराउने आज्ञा जारी हुनेछ, र जब तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारले मानिसहरूलाई पशु र त्यसको मूर्तिको उपासनाविरुद्ध चेतावनी दिनेछ, तब झूटो र सत्यका बीचको रेखा स्पष्टसँग कोरिनेछ। त्यसपछि जो अझै पनि अपराधमा निरन्तर लागि रहन्छन्, तिनीहरूले आफ्ना निधारमा वा आफ्ना हातमा पशुको छाप ग्रहण गर्नेछन्।”

“द्वुत गतिका साथ हामी यस अवधिको नजिक आइरहेका छौं। जब प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले एउटा झूटा धर्मलाई समर्थन गर्न लौकिक सत्तासँग एकताबद्ध हुनेछन्—जसको विरोध गरेको कारण तिनका पुर्खाहरूले अत्यन्त भीषण सतावट सहनुपरेको थियो—तब चर्च र राज्यको संयुक्त अधिकारद्वारा पोपीय विश्रामदिन लागू गराइनेछ। त्यहाँ राष्ट्रिय धर्मत्याग हुनेछ, जुन अन्ततः राष्ट्रिय विनाशमै टुंगिनेछ।” Bible Training School, February 2, 1913.

अब हामीले अध्यायलाई पूर्ण रूपमा सम्बोधन गर्नुअघि पहिचान गर्न खोजिरहेका प्रतीकहरूमध्ये पाँचवटालाई स्पर्श गरिसकेका छौं। बाइबलीय भविष्यवाणीमा एउटा सहर भनेको एउटा राज्य हो, र यशैया तेइसमा दुईवटा राज्यहरू छन् जो एकअर्कासँग निकट सम्बन्धित छन्, तर स्पष्ट रूपमा भिन्न छन्। पहिलो “मुकुटधारी सहर” हो र अर्को “व्यापारी सहर” हो। अन्तिम दिनहरूमा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध सङ्गमाथि नियन्त्रण राख्ने शक्ति पापतन्त्र हो। मुकुट भएको राज्य त्यही हो।

“जब हामी अन्तिम सङ्कटको नजिक पुग्छौं, तब प्रभुका साधनहरूका बीचमा मेलमिलाप र एकता विद्यमान हुनु अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण हुन्छ। संसार आँधी, युद्ध, र मतभेदले भरिएको छ। तथापि, एउटै शिरमुनि—पोपीय शक्ति—जनताहरू परमेश्वरका साक्षीहरूको व्यक्तित्वमा परमेश्वरकै विरोध गर्न एकताबद्ध हुनेछन्। यो एकता त्यस महान् धर्मत्यागीद्वारा दृढ पारिएको छ। जब उसले सत्यको विरुद्ध युद्ध गर्न आफ्ना कार्यकर्ताहरूलाई एकताबद्ध गराउन खोज्छ, तब उसले त्यसका पक्षधरहरूलाई विभाजित र तितरबितर पार्ने काम गर्नेछ। डाह, दुष्ट शंका, निन्दात्मक वचन—यी सबै फूट र कलह उत्पन्न गराउन उसकै प्रेरणामा भड्काइन्छन्।” Testimonies, volume 7, 182.

मुकुटधारी राज्य टायर हो, जसको अर्थ “चट्टान” हो। यस अध्यायमा टायरले ख्रीष्टको नक्कल गर्न प्रयत्न गर्ने पोपसत्तालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि पोपसत्ता ख्रीष्टविरोधी हो। “ख्रीष्टविरोधी” भन्ने शब्दमा रहेको “विरोधी” को अर्थ “को स्थानमा” हुन्छ। पोपसत्ताले प्रत्येक तहमा ख्रीष्टको नक्कल गर्न खोज्दछ, र टायर नामको अर्थ चट्टान हो, किनकि पोपसत्ता “युगयुगको चट्टान” को नक्कली रूप हो।

कसले टायरको विरुद्धमा यो योजना रच्यो, त्यो मुकुट धारण गराई दिने सहरको विरुद्धमा, जसका व्यापारीहरू राजकुमारहरू हुन्, जसका व्यापार गर्नेहरू पृथ्वीका मान्यवरहरू हुन्? सेनाहरूका परमप्रभुले नै यो ठहराउनुभएको छ, सबै महिमाको घमण्डलाई कलङ्कित पार्न, र पृथ्वीका सबै मान्यवरहरूलाई तुच्छ तुल्याउन। हे तर्शीशकी छोरी, नदीझैँ आफ्नो देशभरि फैलिई जा: अब त्यहाँ कुनै बाँध बाँकी रहेन। उहाँले समुद्रमाथि आफ्नो हात फैलाउनुभयो, उहाँले राज्यहरूलाई कम्पायमान पार्नुभयो: परमप्रभुले व्यापारी सहरको विरुद्धमा आज्ञा दिनुभएको छ, त्यसका गढहरू नाश गर्नलाई। यशैया 23:8-11।

हामी धेरै साक्षीहरूको आधारमा यो देखाउन चाहन्छौं कि “राज्यहरूको हल्लाई” परमेश्वरद्वारा, इस्लाममार्फत, सम्पन्न गरिन्छ। इस्लाम त्यो शक्ति हो जसले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउँछ र राष्ट्रहरूलाई हल्लाउन प्रयोग गरिन्छ। यस बिन्दुमा हामी यो पहिचान गरिरहेका छौं कि प्रभुले “पृथ्वीका सबै सम्माननीयहरू”लाई, जो “व्यापारीहरू” र “सौदागरहरू” हुन्, र जसका “बलिया गढहरू” नष्ट गरिनुपर्ने छन्, तिरस्कारमा पार्ने निश्चय गर्नुभएको छ। व्यापारी नगर र मुकुटधारी नगरले “स्वर्गको अप्रसन्नता उत्पन्न गरेका छन्” र प्रभुले तिनका “बलिया गढहरू” नष्ट गर्ने अभिप्राय गर्नुभएको छ, र त्यसले अर्थतन्त्रको प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारको व्यवस्था लागू हुनुभन्दा पहिले अर्थतन्त्रको पतन हुन्छ, किनकि आइतवारको व्यवस्था लागू हुनु अघि संयुक्त राज्य अमेरिकाका नागरिकहरूले आफूहरूलाई “दैवी अनुग्रह र लौकिक समृद्धि”मा पुनः फर्काइदिन माग गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूको तर्क यो हो कि आइतवारलाई “कडाइका साथ कार्यान्वयन” नगरिएसम्म परमेश्वरका न्यायहरू अन्त्य हुने छैनन्।

बाइबलका धेरै साक्षीहरू यस कुरामा सहमत छन् कि हामी विश्वको अर्थतन्त्रमा एउटा भयङ्कर पतनको संघारमा छौं। त्यो पतन आइतबारको व्यवस्था अघि हुन्छ, जसरी 1837 को पतन October 22, 1844 भन्दा अघि भएको थियो।

“त्यसपछि महान् छलकपट गर्नेले मानिसहरूलाई यो विश्वास दिलाउनेछ कि परमेश्वरको सेवा गर्नेहरू नै यी अनिष्टहरूको कारण हुन्। स्वर्गको अप्रसन्नता उकास्ने वर्गले आफ्ना सबै कष्टहरू तिनैमाथि थोपर्नेछन्, जसको परमेश्वरका आज्ञाप्रति आज्ञाकारिताले आज्ञा उल्लङ्घन गर्नेहरूलाई निरन्तर धिक्कार प्रदान गर्दछ। यस्तो घोषणा गरिनेछ कि आइतबारको विश्रामदिनको उल्लङ्घनद्वारा मानिसहरूले परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याइरहेका छन्; कि यस पापले यस्ता विपत्तिहरू ल्याएको छ, जो आइतबारको पालन कडाइका साथ लागू नगरुञ्जेल थामिनेछैनन्; र चौथो आज्ञाको माग प्रस्तुत गर्नेहरू, यसरी आइतबारप्रतिको आदर नष्ट गर्दै, जनतालाई व्याकुल पार्नेहरू हुन्, जसले तिनीहरूको ईश्वरीय अनुग्रह र सांसारिक समृद्धिमा पुनर्स्थापनालाई रोकिरहेका छन्। यसरी प्राचीनकालमा परमेश्वरका सेवकमाथि लगाइएको आरोप फेरि दोहोरिनेछ, र त्यही उस्तै मजबुत आधारमा: ‘जब आहाबले एलियाहलाई देख्यो, तब आहाबले उसलाई भन्यो, के इस्राएललाई विचलित पार्ने तिमी नै हो? अनि उसले उत्तर दियो, मैले इस्राएललाई विचलित पारेको छैन; तर तिमीले र तिम्रो पिताको घरानाले, किनकि तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेका छौ, र तिमी बालीमहरूको पछि लागेका छौ।’ 1 Kings 18:17, 18. झूटा आरोपहरूले गर्दा जनताको क्रोध भड्काइने हुँदा, तिनीहरूले परमेश्वरका दूतहरूप्रति ठीक त्यस्तै प्रकारको व्यवहार गर्नेछन्, जस्तो धर्मत्यागी इस्राएलले एलियाहप्रति गरेको थियो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 590.

कार्मेल पर्वतमा एलियाले बालका अगमवक्ताहरू र वनका पुजारीहरूलाई सामना गरेको घटना आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। मण्डलीका निम्ति सन्देश थियो, “आजै तिमीहरूले कसलाई सेवा गर्नेछौ, रोज।” जब यो इतिहास आइतबारको व्यवस्थामा पुनः दोहोरिन्छ, तब प्रश्न यस्तो हुन्छ, “तिमीहरूले कुन दिन रोज्नेछौ? किनकि तिमीले रोजेको दिनले तिमीले कसको सेवा गर्छौ भन्ने जनाउँछ।” कार्मेल पर्वतभन्दा अघि साढे तीन वर्षको कठोर खडेरी थियो। आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाहरूको एक श्रृङ्खला हुन्छ, तर तिनीहरू “कडाइका साथ लागू” गरिएका हुँदैनन्। आइतबारको व्यवस्थासँग सम्बन्धित सिद्धान्त यो हो कि राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ। यसको उदाहरण यो हो कि कन्स्टान्टिनले सन् ३२१ मा आइतबारको व्यवस्था पारित गरे, र त्यसको केही समयपछि प्रकाशको पुस्तक अध्याय आठका पहिलो चार तुरहीहरूले पश्चिमी रोमलाई सन् ४७६ सम्ममा त्यसको अन्त्यतर्फ ल्याउन थाले। कन्स्टान्टिनको कथा महत्त्वपूर्ण छ, किनकि त्यसमा आइतबारको क्रमिक उचाइकरण, र साथै सातौँ-दिनको विश्रामदिनमाथि क्रमिक प्रतिबन्धहरू समावेश थिए। यो प्रगतिशील इतिहास त्यस निष्कर्षमा पुग्यो जब नागरिकहरूलाई आइतबार पालन गर्न बाध्य पारियो, अन्यथा विश्रामदिन पालन गरेको कारण सताइयो। संयुक्त राज्य अमेरिकामा क्रमशः तीव्र बन्दै जाने आइतबारसम्बन्धी विधानको निष्कर्ष पनि यही हो। आइतबारको आराधना लागू गराउने कार्यसँग सम्बन्धित एउटा सिद्धान्त हो, “राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ।” यस सिद्धान्तको अर्थ यो हो कि क्रमशः तीव्र बन्दै जाने आइतबारको व्यवस्था-कार्यान्वयनले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र पद ११ को वास्तविक आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पहिले नै परमेश्वरका न्यायहरूको वृद्धिशील प्रहार उत्पन्न गर्दछ। प्रत्येक अधिनियमले त्यससँग मेल खाने विनाश ल्याउनेछ। नागरिकहरूले जसको कारण विश्रामदिन पालन गर्नेहरूमाथि दोषारोपण गरिरहेका छन्, ती न्यायहरू वास्तवमा आइतबारसम्बन्धी विधानको क्रमशः तीव्र बन्दै गएको कार्यान्वयनद्वारा उत्पन्न भएका हुन्। हामीले द ग्रेट कन्ट्रोभर्सीबाट एक अंश समावेश गरेका छौं, जसलाई मैले “आइतबारको प्रगतिशीलता” शीर्षक दिएको छु। म सिफारिस गर्छु कि तिमीले त्यो फेरि एक पटक पढ। यो “द स्पिरिट अफ प्रोफेसी” शीर्षकअन्तर्गतको श्रेणीमा छ।

“परमेश्वरले अन्तिम दिनहरूमा के हुन लागिरहेको छ भन्ने कुरा प्रकट गर्नुभएको छ, ताकि उहाँका जनहरू विरोध र क्रोधको आँधीको सामना गर्न तयार रहून्। आफ्ना सामुन्नेका घटनाहरूका विषयमा चेतावनी पाएकाहरू आउने आँधीको शान्त प्रतीक्षामा बसेर, सङ्कटका दिनमा प्रभुले आफ्ना विश्वासयोग्यहरूलाई आश्रय दिनुहुनेछ भनी आफैलाई सान्त्वना दिँदै, निष्क्रिय रहनु हुँदैन। हामी आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहने मानिसहरूजस्तै हुनुपर्छ—निष्क्रिय आशामा होइन, तर अटल विश्वाससहित गम्भीर कार्यमा। अहिले हाम्रो मनलाई गौण महत्त्वका कुराहरूमा डुब्न दिन मिल्ने समय होइन। मानिसहरू निदाइरहेका बेला शैतानले यस्तो प्रकारले कामहरू

मिलाइरहेको छ कि प्रभुका जनहरूले न दया पाऊन् न न्याय। आइतवार आन्दोलन अहिले अन्धकारमा आफ्नो बाटो बनाउँदैछ। अगुवाहरूले वास्तविक प्रश्नलाई लुकाइरहेका छन्, र आन्दोलनमा सम्मिलित हुने धेरैले पनि त्यसको भित्री प्रवाह कहाँतर्फ गइरहेको छ भन्ने देखिरहेका छैनन्। यसको अभिव्यक्तिहरू कोमल र बाह्य रूपमा इसाईजस्ता देखिन्छन्, तर जब यसले बोल्नेछ, तब यसले अजिङ्गरको आत्मा प्रकट गर्नेछ। धम्की दिइएको खतरा टार्न हाम्रो सामर्थ्यले भ्याएसम्म सबै गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो। जनताका सामु आफूलाई उचित प्रकाशमा प्रस्तुत गरेर हामीले पूर्वाग्रहलाई निष्क्रिय पार्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ। हामीले विवादको वास्तविक प्रश्न उनीहरूका सामु प्रस्तुत गर्नुपर्छ, यसरी विवेकको स्वतन्त्रतामाथि प्रतिबन्ध लगाउने उपायहरूको विरुद्धमा अत्यन्त प्रभावकारी विरोध खडा गर्दै। हामीले धर्मशास्त्रहरू खोजी गर्नुपर्छ र आफ्नो विश्वासको कारण दिन सक्ने हुनुपर्छ। अगमवक्ताले भन्छन्: 'दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।' Testimonies, volume 5, 452.

आइतबारसम्बन्धी विधानको आन्दोलनलाई चिन्न कठिन छ, किनकि त्यो "अन्धकार" मा आफ्नो बाटो बनाइरहेको छ, र पापासत्ता "गुप्त रूपमा र थाहा नपाइने गरी" "आफ्नै उद्देश्यहरूलाई अघि बढाउन आफ्ना शक्तिहरू सुदृढ पार्दै" छ। यो तथ्य हो कि अन्धकारमा आइतबारसम्बन्धी विधान पारित गराउने कार्य एक लाख चवालीस हजारको परीक्षा-प्रक्रियाको केन्द्रीय विषय हो। दानियेल र सिस्टर ह्याइटका अनुसार, "दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैनन्।" दानियेलका "दुष्टहरू" मत्तीका "मूर्ख कन्याहरू" हुन्, जसलाई सिस्टर ह्याइटले लाओडिसियालीहरू भनेर चिनाउनुहुन्छ। बुद्धिमानहरूले अहिले भइरहेका घटनाहरूलाई बुझ्नेछन्, यद्यपि हाम्रो वरिपरिको इतिहासले परमेश्वरको वचनलाई विरोध गरेझैं देखिए पनि। के हामी परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्छौं, वा हाम्रो वरिपरि जे भइरहेको छ त्यसमा? तथापि, हामीलाई अन्त्य नूहका दिनहरूजस्तै हुनेछ भनेर पहिले नै चेतावनी दिइएको छ।

"उपद्रवले भरिपूर्ण, ईश्वरहीन सुखविलासले भरिपूर्ण संसार सुतिरहेको छ—सुतिरहेको छ शारीरिक सुरक्षाको भ्रममा। मानिसहरूले प्रभुको आगमनलाई धेरै टाढाको कुरा ठानिरहेका छन्। उनीहरू चेतावनीहरूमाथि हाँस्छन्। घमण्डपूर्ण दाबी गरिन्छ, 'सृष्टिको आरम्भदेखि सबै कुरा जस्तै थियो, त्यस्तै नै चलिरहेको छ।' 'भोलि पनि आजझैं हुनेछ, अझ धेरै प्रशस्त हुनेछ।' 2 Peter 3:4; Isaiah 56:12. हामी सुखविलासतर्फ अझ गहिरो रूपमा लाग्नेछौं। तर ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, 'हेर, म चोरझैं आउँछु।' Revelation 16:15. ठीक त्यही समयमा जब संसारले तिरस्कारपूर्वक सोधिरहेको हुन्छ, 'उहाँको आगमनको प्रतिज्ञा कहाँ छ?' चिन्हहरू पूरा भइरहेका हुन्छन्। जब उनीहरू कराइरहेका हुन्छन्, 'शान्ति र सुरक्षा,' तब अकस्मात् विनाश आइरहेको हुन्छ। जब ठट्टा गर्ने, सत्यलाई अस्वीकार गर्ने व्यक्ति उदण्ड भइसकेको हुन्छ; जब धनार्जनका विभिन्न कार्यक्षेत्रहरूमा कामको नियमित क्रम सिद्धान्तको कुनै पर्वाह नगरी चलिरहेको हुन्छ; जब विद्यार्थी आफ्नो बाइबलबाहेक सबै कुराको ज्ञान उत्सुकतापूर्वक खोजिरहेको हुन्छ, तब ख्रीष्ट चोरझैं आउनुहुन्छ।"

"संसारका सबै कुरा अशान्ति र उद्वेगमा छन्। समयका चिन्हहरू अमङ्गलसूचक छन्। आउँदै गरेका घटनाहरूले पहिले नै आफ्ना छायाहरू फालिरहेका छन्। परमेश्वरको आत्मा पृथ्वीबाट फिर्ता हुँदै हुनुहुन्छ, र विपत्तिपछि विपत्ति समुद्रमा र स्थलमा आइरहेका छन्। आँधीहरू, भूकम्पहरू, आगलागीहरू, बाढीहरू, र हरेक प्रकारका हत्याहरू भइरहेका छन्। भविष्यलाई कसले पढ्न सक्छ? सुरक्षा कहाँ छ? कुनै पनि मानवीय वा सांसारिक कुरामा निश्चितता छैन। मानिसहरू आफूले रोजेको झण्डामुनि तीव्रतापूर्वक पङ्क्तिबद्ध भइरहेका छन्। तिनीहरू आफ्ना अगुवाहरूका गतिविधिहरूलाई अधीरतापूर्वक पर्खिरहेका र नियालिरहेका छन्। कोहीचाहिँ हाम्रा प्रभुको प्रकट हुने आगमनका लागि पर्खिरहेका, नियालिरहेका, र काम गरिरहेका छन्। अर्को वर्गचाहिँ पहिलो महान् धर्मत्यागीको सेनानायकत्वअन्तर्गत पङ्क्तिमा उभिँदैछ। हृदय र प्राणले हामीले टार्नुपर्ने नरक र प्राप्त गर्नुपर्ने स्वर्ग छ भन्ने कुरा थोरैले मात्र विश्वास गर्छन्।"

"यो संकट बिस्तारै हामीमाथि आइरहेको छ। सूर्य आकाशमा आफ्नो नियमित मार्गमा परिक्रमा गर्दै उदाइरहेको छ, र आकाशमण्डलले अझै पनि परमेश्वरको महिमा प्रकट गरिरहेको छ। मानिसहरू अझै पनि खाइरहेका र पिइरहेका छन्, रोपिरहेका र निर्माण गरिरहेका छन्, विवाह गरिरहेका छन् र विवाहमा दिइरहेका छन्। व्यापारीहरू अझै पनि किनिरहेका र बेचिरहेका छन्। मानिसहरू एक-अर्कालाई धक्का दिँदै, सर्वोच्च स्थानका

लागि संघर्ष गरिरहेका छन्। सुख-विलासका प्रेमीहरू अझै पनि रंगशालाहरू, घोडादौडहरू, जुवाखानाहरूमा भीड लागिरहेका छन्। अत्यन्त उत्तेजना व्याप्त छ, तापनि अनुग्रह-अवधिको घडी चाँडै समाप्त हुँदैछ, र प्रत्येक व्यक्तिको अवस्था अनन्तका लागि निर्णय हुनै लागेको छ। शैतानले देख्दछ कि उसको समय छोटो छ। उसले आफ्ना सबै साधनहरू काममा लगाएको छ, ताकि मानिसहरू धोखामा पारिऊन्, भ्रममा परिऊन्, व्यस्त रहून् र मन्त्रमुग्ध बनून्, जबसम्म अनुग्रह-अवधिको दिन समाप्त नहोस्, र कृपाको ढोका सधैंका लागि बन्द नहोस्।”

“जैतून डाँडाबाट हाम्रा प्रभुका यी चेतावनीपूर्ण वचनहरू शताब्दीयौं हुँदै गम्भीरतापूर्वक हामीसम्म आइपुग्दछन्: ‘आफ्नो विषयमा होशियार रहो, नत्र कुनै बेला अतिभोजन, मतवालापन, र यस जीवनका चिन्ताहरूले तिमीहरूका हृदयहरू बोझिल होलान्, र त्यो दिन तिमीहरूमाथि अकस्मात् आइपरोस्।’ यसकारण जागा रहो, र सधैं प्रार्थना गर, ताकि हुन लागेका यी सबै घटनाहरूबाट उम्कन र मानिसका पुत्रको सामु उभिन योग्य ठहरिन सक।” Desire of Ages, 635, 636.

यशैयाहको तेइसौं अध्यायमा जिदोन संयुक्त राज्य अमेरिका हो र टायर पापतन्त्र हो। टायर र जिदोन प्राचीनकालका समकालीन फिनिकी नगरहरू थिए, जो भूमध्यसागरीय समुद्री तटमा अवस्थित थिए। तिनीहरू आफ्नो समुद्री व्यापार, धनसम्पत्ति, र प्राचीन संसारमा रहेको प्रभावका लागि परिचित थिए। उक्त खण्डमा जिदोन र त्यसका “व्यापारीहरू” ले तर्शीशलाई पुनःपूर्ति गर्थे। जिदोनका व्यापारीहरूले “सिहोरको बीउ” को व्यापार गर्थे, जो “एउटा नदीको कटनी” हो, र त्यो “नदीको” फल हो, र त्यो “त्यसको आय” हो, किनकि त्यो “राष्ट्रहरूको बजार” हो। सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यको विषयमा बोल्छन्, त्यसो भए संसारको अन्त्यमा राष्ट्रहरूको बजार को हो? त्यो संयुक्त राज्य अमेरिका हो।

सिहोर मिश्रको एउटा नदी हो (सम्भवतः नीलको डेल्टा) र यसलाई संसारको धन-सम्पत्तिको प्रतिनिधित्व गर्न प्रयोग गरिएको छ, किनकि मिश्र नै संसार हो। सिदोनकी “कुमारी छोरी” ले संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्तिम पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र ऊ आइतबारको व्यवस्थासँगै आउने सैनिक शासन तथा त्यसको तुरुन्तै पछ्याउने राष्ट्रिय विनाशबाट पीडित छे। सिदोनका ती कुमारीहरूलाई टायरको विषयमा सोधिएको यस प्रश्नद्वारा धिक्कार गरिएको छ, जहाँ भनिएको छ, “के यही तिमीहरूको आनन्दित नगर” (राज्य) हो, जसमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले आनन्द मान्यो? के “यो त्यही राज्य हो, “जसको प्राचीनता प्राचीन दिनहरूकै हो,” जब उक्त खण्डअनुसार यो प्रलयको ठीक पछि निम्रोदद्वारा स्थापना गरिएको थियो?”

परमेश्वरले “मुकुट धारण गराउने सहर, टायर” लाई दण्ड दिन निर्धारण गर्नुभएको छ र “अभिप्राय गर्नुभएको” छ। पापतन्त्रको दण्डमा संसारको आर्थिक संरचनाको पतन समावेश छ, किनकि “व्यापारी सहर” “सिदोन” (संयुक्त राज्य अमेरिका) “विरुद्ध” “परमप्रभुले” “आज्ञा दिनुभएको छ।” संयुक्त राज्य अमेरिकाका “दृढ किल्लाहरू,” अर्थात् त्यसको अर्थतन्त्र, “नष्ट गर्न” दिइएको उहाँको आज्ञा सब्बाथको आज्ञा हो, किनकि राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको अर्थतन्त्र ध्वस्त पारिएपछि त्यसको प्रतिक्रियामा समस्त संसारको आर्थिक पतनसँगै पोपसत्ताको दण्ड आरम्भ हुन्छ। जिदोनसँग त्यसको अर्थतन्त्रसित सम्बन्धित एउटा “घर” छ; त्यसैले यसले एउटा वित्तीय संरचनालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन नष्ट पारिन्छ, किनकि अब तिमी त्यहाँभित्र प्रवेश गर्न सक्दैनौ। त्यस “घर”बाट अब न त कुनै लगानी रहन्छ, न कुनै नाफा, किनकि त्यो नष्ट पारिएको छ। यो विनाश आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुन्छ, यद्यपि आइतबारको व्यवस्था लागू हुनुअघि नै न्यायका प्रहारहरू बढ्दै गइरहेका हुन्छन्। जब त्यो पतन आइपुग्छ, तब पोपसत्ता, संयुक्त राज्य अमेरिका—यसका व्यापारी राजकुमारहरू, सम्मानित व्यापारीहरू, र तर्शीशका जहाजहरू सहित—“विलाप” गर्नेछन्।

उक्त खण्डमा “तर्शीश” को स्थान प्राचीनकालको धन-सम्पत्तिसँग सम्बन्धित छ, र बाइबलमा तर्शीशका जहाजहरू आर्थिक शक्तिका सर्वोच्च प्रतीक हुन्।

किनकि राजाका जहाजहरू हुरामका सेवकहरूसँग तर्शीश जान्थे; तर्शीशका जहाजहरू प्रत्येक तीन वर्षमा एकपटक सुन, चाँदी, हात्तीको दाँत, बाँदरहरू, र मयूरहरू लिएर आउँथे। अनि राजा सुलैमान धनसम्पत्ति र बुद्धिमा पृथ्वीका सबै राजाहरूलाई उछिन्थे। २ इतिहास ९:२१, २२।

जहाजहरूले आर्थिक शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र बाइबलीय भविष्यवाणीमा तर्शीश प्रमुख आर्थिक जहाज हो। तर्शीशको अन्तिम पुस्ता, जसलाई तर्शीशकी “छोरी” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, उसलाई “नदीझैँ आफ्नो देशभरि बग” भनेर भनिएको छ, र उसले जे भेट्छ त्यो यो हो कि उसको देशमा “अब कुनै शक्ति रहेन,” र टायरको राज्यको विषयमा अब “हर्षित” हुन सक्दैन। तिनीहरूले खोजिरहेको शक्ति सिदोनको पहिलेको आर्थिक शक्ति थियो, तर त्यो लोप भइसकेको थियो, किनकि समुद्रले यसो भन्दै बोलेको थियो, “म प्रसववेदनामा परेको छैन, न त सन्तान जन्माएकी छु; न त मैले जवान पुरुषहरूलाई हुर्काएको छु, न कन्याहरूलाई बढाएको छु,” यसरी समुद्रको अन्तिम पुस्ताको पहिचान गराइएको छ, अर्थात् संसारका मानिसहरू, जो संसारको अर्थतन्त्रको विनाशमाथि विलाप गरिरहेका छन्; र त्यसै बिन्दुमा संसारका मानिसहरू यस वास्तविकतामा जाग्रत छन् कि तिनीहरू पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ता हुन्, र अनन्त जीवनको लागि तयार हुन अब धेरै ढिला भइसकेको छ।

“जब अनन्त दृश्यहरूको वास्तविकता मानिसका इन्द्रियहरूका सामु प्रकट हुनेछ, तब धनको मूल्य एकाएक अत्यन्तै घट्नेछ।” Evangelism, 62.

यस अंशमा सबैलाई पीडा दिने दुईवटा “समाचार” वा सन्देशहरू छन्। पहिलो “समाचार” मिश्रसम्बन्धी हो, र दोस्रो “समाचार” टायर हो। मिश्रसम्बन्धी समाचार भूतकालमा छ, किनकि यशैयाह भन्छन्, “मिश्रको समाचार सुन्दा जस्तै,” यसरी परमेश्वरले सिदोन (संयुक्त राज्य अमेरिका) को विनाश गर्नुअघि मिश्रसँग केही गर्नुभएको थियो भन्ने कुरा देखाइन्छ। परमेश्वरले मिश्रसँग गर्नुभएको काम, जसले मिश्रको “समाचार” लाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ, यो हो कि परमेश्वरले चुननुभएको एक जातिसँग पहिलो पटक करारमा प्रवेश गर्नुभएको सन्दर्भमा उहाँले मिश्रलाई नष्ट गर्नुभयो। ती दुई समाचार एउटै “समाचार” हुन्। मिश्रको समाचार आरम्भ हो, र टायरको समाचार अन्त्य हो। अल्फा र ओमेगाले अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारसँगको करारलाई त्यस विषयको प्रारम्भिक इतिहासद्वारा चित्रण गर्नुभएको छ। मिश्रसम्बन्धी “समाचार” लाल समुद्रको उद्धार हो, जब फिरऊन र त्यसका फौज नष्ट गरिए; यसले परमेश्वरका जनहरूको अन्तिम उद्धारको प्रतीक दिन्छ, जसलाई “समाचार”—अर्थात् “टायरको भार”—द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

बाइबलमा तर्शीशका जहाजहरूलाई नष्ट गर्ने भनी प्रतिनिधित्व गरिएको शक्ति इस्लाम हो। इस्लामको विषय पछि लिइनेछ, त्यसैले यस विषयलाई हामी पछि अझ विस्तृत रूपमा विचार गर्नेछौं। उक्त खण्डमा यसलाई “चित्तीम” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन साइप्रसका लागि प्रयोग हुने एक प्राचीन शब्द हो, र उक्त खण्डले सिदोन र टायरको विनाश “चित्तीम” बाट प्रकट गरिएको छ भनी भन्छ। इस्लामको प्रतीकभित्र बाइबलको भविष्यवाणीमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको विनाशको एक अत्यन्त विशिष्ट चित्रण समावेश छ।

यशैयाको पुस्तकमा उल्लेख गरिएका दिनहरू र वर्षहरूलाई अनुसरण गर्नु महत्त्वपूर्ण छ, किनकि तिनले प्रायः त्यसपछि आउने खण्डको भविष्यसूचक समयलाई पहिचान गराउँछन्। यशैया तेईस अध्याय बाइसौं अध्यायमा भएको दर्शनको उपत्यकाको “भार” पछि आउँछ, र त्यसअघि एकाइसौं अध्याय छ, जसमा तीन “भार” छन्, र ती सबैले इस्लामलाई पहिचान गराउँछन्। त्यस अध्यायभन्दा अघि, बीसौं अध्यायको पहिलो पदमा, त्यस भविष्यसूचक इतिहासको परिवेश प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ त्यसपछिका अध्यायहरूमा आउने विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू पहिचान गरिएका छन्।

तार्तान अशदोदमा आएको वर्षमा (जब अशशूरका राजा सागौनले उसलाई पठाएका थिए,) उसले अशदोदको विरुद्ध युद्ध गर्‍यो, र त्यसलाई लिए। यशैया २०:१।

“तर्तान” भन्ने शब्द एउटा नाम हुन सक्छ, वा बढी सम्भवतः यो कुनै सैन्य अगुवाको उपाधि हो। तर्तान मिश्रको एउटा सहर अशदोदमा आयो र त्यसलाई आफ्नो अधीनमा लियो, त्यो इतिहासको त्यस्तो अवधिमा जब अशशूरीहरूले क्रमशः संसारमाथि आफ्नो नियन्त्रण विस्तार गर्दै थिए। अशशूरले बाबेलको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्थ्यो। अशशूर र बाबेल दुवै उत्तरबाट आएका राज्यहरू थिए, “सिंहहरू” भनेर चिनिएका राज्यहरू, जसले परमेश्वरका भेडाहरूलाई “तितरबितर” पारे, र दुवैले एउटै दण्ड भोग्छन्। अशशूर पहिलो थियो, बाबेल अन्तिम थियो।

इसाएल तितरबितर पारिएको भेडा हो; सिंहहरूले उसलाई लखेटेर लगेका छन्। पहिले अशशूरका राजाले उसलाई निलिसके; अनि अन्तमा बाबेलका राजा नबूकदनेसरले उसका हड्डीहरू भाँचिदिएका छन्। यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म बाबेलका राजा र उसको देशलाई दण्ड दिनेछु, जसरी मैले अशशूरका राजालाई दण्ड दिएको थिएँ। यर्मिया 50:17, 18।

भविष्यवाणीगत रूपमा तिनीहरू दुवै “अभिमानि अशशूरी” हुन्।

“जब अभिमानि अशशूरी सन्हेरीबले परमेश्वरलाई निन्दा गर्‍यो र ईश्वरविरुद्ध ईशानिन्दा बोल्यो, अनि इसाएललाई विनाशको धम्की दियो, ‘त्यस रात यस्तो भयो कि परमप्रभुको दूत बाहिर निस्केर अशशूरीहरूको छाउनीमा एक लाख पचासी हजारलाई प्रहार गर्‍यो।’ सन्हेरीबको सेनाबाट ‘सबै पराक्रमी वीरहरू, अगुवाहरू र सेनापतिहरू काटिएर नष्ट भए।’ ‘यसरी ऊ लज्जित मुख लिएर आफ्नै देशमा फर्क्यो।’ [2 Kings 19:35; 2 Chronicles 32:21.]” The Great Controversy, 512.

“टार्तान अशदोदकहाँ आयो” र “त्यसलाई जित्यो” भन्ने वर्षले दानिएल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूमा चित्रित गरिएको पोषीय शक्तिद्वारा संसारमाथि हुने क्रमशः विजयलाई जनाउँछ। आइतबारको व्यवस्था-संकटको इतिहास, जो अनुसन्धानात्मक न्यायका “अन्तिम दिनहरू” हो, र जसले प्रत्यक्ष रूपमा कार्यान्वयनात्मक न्याय (अन्तिम सात विपत्तिहरू) तर्फ लैजान्छ, त्यही ऐतिहासिक परिवेश “टार्तान अशदोदमा आएको” “वर्ष” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यस इतिहासको प्रसङ्ग स्थापित भएपछि यशैयाले इस्लामसम्बन्धी विनाशका तीन भविष्यवाणीहरू, लाओडिसियाली एडभेन्टिज्मसम्बन्धी एउटा, र त्यसपछि टायरसम्बन्धी भार प्रस्तुत गर्छन्। अध्याय चौबीस अन्तिम सात विपत्तिहरूका शास्त्रीय उदाहरणहरूमध्ये एक हो, जसको पछि अध्याय पच्चीस आउँछ, जसले परमेश्वरका जनहरूको अन्तिम उद्धारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ हामी परमेश्वरका जनहरूले महा सङ्कटकालमा व्यक्त गरेको अत्यन्तै प्रसिद्ध कथनहरूमध्ये एक पाउँछौं।

र त्यो दिन यसो भनिनेछ, हेर, यही हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ; हामीले उहाँकै प्रतीक्षा गरेका थियौं, र उहाँले हामीलाई उद्धार गर्नुहुनेछ: यही परमप्रभु हुनुहुन्छ; हामीले उहाँकै प्रतीक्षा गरेका थियौं, उहाँको उद्धारमा हामी आनन्दित हुनेछौं र हर्ष मनाउनेछौं। यशैया 25:9.

एक लाख चवालीस हजार ती बुद्धिमान कुँवारीहरू हुन्, जसले आफ्ना प्रभु विवाहमा आउनुहुने प्रतीक्षा गरे, यद्यपि उहाँले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तअनुसार ढिलो गर्नुभयो। तिनीहरू लाओडिसियालीहरू होइनन्; तिनीहरू फिलाडेल्फियालीहरू हुन्। यस बिन्दुसम्म यस लेखले प्रसङ्ग स्थापित गर्दै आएको छ।

१७९८ मा, प्रकाश अध्याय तेह्र अनुसार संसारको अन्त्यमा निको पारिने भविष्यवाणीगत घातक घाउ दिँदै नेपोलियनले पोपलाई बन्दी बनाए। त्यस बिन्दुमा दानियेल २, ७, ८ र ११ तथा प्रकाश १२, १३, १६, १७ र १८ अनुसार संयुक्त राज्यले बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा आफ्नो स्थान लियो। त्यस बिन्दुदेखि संयुक्त राज्यको रिपब्लिकन सीड र प्रोटेस्टेन्ट सीड (एडभेन्टिज्म) दुवैले पोपतन्त्र को हो भन्ने कुरा बिर्सेका छन्। १७९८ नै त्यो पहिलो वर्ष हो जब बाँकी संसारका राष्ट्रहरूले संयुक्त राज्यलाई एक सार्वभौम राष्ट्रको रूपमा मान्यता दिए, र यही त्यो वर्ष पनि हो जब पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश इतिहासमा आइपुग्यो।

त्यस समयमा एउटा प्रोटेस्टेन्टको “मूलमन्त्र” थियो, “बाइबल, र केवल बाइबल।” प्रोटेस्टेन्टहरूले आफूलाई केवल बाइबलका रक्षकहरूका रूपमा चिनाउँछन्, र जब दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनमा एडभेन्टवादले तिनीहरूको त्यो दायित्व

वहन गयो, तब तिनीहरूले त्यो “मूलमन्त्र” स्वीकार गरे, र त्यसपछि तिनीहरूलाई “पुस्तकका मानिसहरू” भनेर चिनिन थालियो। विलियम मिलरको सेवकाइद्वारा तिनीहरूलाई नियमहरूको एउटा समुच्चय दिइएको थियो, जसलाई उचित रूपमा प्रयोग गरिएमा सुन्न चाहने सबैका मनमा बाइबल खुल्ने थियो। भविष्यवाणीको व्याख्याबारे मिलरका नियमहरू त्यही हुन्, जसलाई हामीले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश दिनुपर्ने हो भने अध्ययन गर्नेपछि भनी प्रेरणाले भन्छ।

ख्रीष्टले भन्नुभयो, “यदि कोही मेरो पछि आउन चाहन्छ भने, उसले आफूलाई इन्कार गरोस्, आफ्नो क्रुस उठाओस्, र मेरो पछि लागोस्।” फेरि उहाँले भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ; जसले मेरो पछि लाग्छ, ऊ अन्धकारमा हिँड्नेछैन।” सत्यको ज्योति प्रज्वलित दीपझैँ फैलँदै गएको छ, र ज्योतिलाई प्रेम गर्नेहरू अन्धकारमा हिँड्नेछैनन्। तिनीहरूले पवित्रशास्त्रहरूको अध्ययन गर्नेछन्, ताकि तिनीहरूले निश्चयपूर्वक जानून् कि तिनीहरू साँचो गोठालाको स्वर सुनिरहेका छन्, अपरिचितको होइन।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणा गर्ने कार्यमा संलग्न भएकाहरूले पिता मिलरले अपनाएको यही योजनाअनुसार धर्मशास्त्रहरूको खोजी गरिरहेका छन्। Views of the Prophecies and Prophetic Chronology शीर्षकको सानो पुस्तकमा पिता मिलरले बाइबल-अध्ययन र त्यसको व्याख्याका लागि निम्न सरल, तर बुद्धिमत्तापूर्ण र महत्त्वपूर्ण नियमहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्छ:

“१. प्रत्येक वचनले बाइबलमा प्रस्तुत गरिएको विषयसँग सम्बन्धित आफ्नो उचित अर्थ वहन गर्नुपर्छ; २. सम्पूर्ण धर्मशास्त्र आवश्यक छ, र लगनशील प्रयत्न तथा अध्ययनद्वारा बुझ्न सकिन्छ; ३. धर्मशास्त्रमा प्रकट गरिएको कुनै पनि कुरा विश्वाससाथ, शङ्का नगरी मान्नेहरूबाट लुकाइने छैन र लुक्न पनि सक्दैन; ४. सिद्धान्त बुझ्नका लागि, जान्न चाहेको विषयसम्बन्धी सबै धर्मशास्त्रीय वचनहरूलाई एकसाथ ल्याऊ; त्यसपछि प्रत्येक वचनलाई आफ्नो उचित प्रभाव दिनु; र यदि कुनै विरोधाभासबिना आफ्नो सिद्धान्त निर्माण गर्न सक्छौ भने, तिमी त्रुटिमा हुन सक्दैनौ; ५. धर्मशास्त्र आफैँ आफ्नै व्याख्याता हुनुपर्छ, किनकि यो आफ्नै लागि नियम हो। यदि म मलाई व्याख्या गरिदिनका लागि कुनै शिक्षकमा निर्भर हुन्छु, र उसले यसको अर्थ अनुमान मात्र गर्छ, वा आफ्नो सम्प्रदायगत मतका कारण त्यसलाई त्यस्तै देखाउन चाहन्छ, वा बुद्धिमान ठहरिन चाहन्छ भने, त्यस अवस्थामा उसको अनुमान, इच्छा, मत, वा बुद्धि नै मेरो नियम हुन्छ, बाइबल होइन।”

“माथि उल्लिखित कुरा यी नियमहरूको एक अंश हो; र बाइबलको हाम्रो अध्ययनमा प्रस्तुत गरिएका सिद्धान्तहरूमा ध्यान दिनु हामी सबैका लागि हितकर हुनेछ। ”

“साँचो विश्वास पवित्रशास्त्रहरूमा आधारित हुन्छ; तर शैतानले पवित्रशास्त्रलाई बङ्ग्याउन र भ्रान्ति भित्र्याउन यति धेरै उपायहरू प्रयोग गर्छ कि यदि कसैले तिनीहरूले वास्तवमा के शिक्षा दिन्छन् भन्ने जान्न चाहन्छ भने अत्यन्त सावधानी आवश्यक हुन्छ। यस समयको एक ठूलो भ्रम यो हो कि मानिसहरूले भावनामा धेरै ध्यान दिनु, र परमेश्वरको वचनका स्पष्ट अभिव्यक्तिहरूलाई बेवास्ता गर्दै पनि आफूलाई इमानदार ठहर्‍याउनु, केवल यसकारण कि त्यो वचन भावना-सँग मेल खाँदैन। धेरैजनाको विश्वासको कुनै आधार भावना बाहेक अरू केही हुँदैन। तिनीहरूको धर्म उत्तेजनामा आधारित हुन्छ; जब त्यो समाप्त हुन्छ, तिनीहरूको विश्वास पनि हराउँछ। भावना भुस हुन सक्छ, तर परमेश्वरको वचन गहुँ हो। अनि अगमवक्ता भन्छन्, ‘भुसको गहुँसँग के सम्बन्ध?’”

“आफूसित कहिल्यै नभएको, र आफूले प्राप्त गर्न असम्भव भएको ज्योति र ज्ञानलाई ध्यान नदिएको कारणले कोही पनि दोषी ठहरिनेछैन। तर धेरै जनाले ख्रीष्टका दूतहरूद्वारा तिनीहरूका सामु प्रस्तुत गरिएको सत्यको आज्ञापालन गर्न इन्कार गर्छन्, किनकि तिनीहरू संसारको मानदण्डअनुसार बन्न चाहन्छन्; र तिनीहरूको समझमा पुगेको सत्य, आत्माभित्र चम्किएको ज्योति, न्यायको दिनमा तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ। यी अन्तिम दिनहरूमा हामीसँग सबै युगहरूभरि चम्कँदै आएको सञ्चित ज्योति छ, र त्यसअनुसार हामी उत्तरदायी ठहरिनेछौं। पवित्रताको मार्ग संसारको स्तरसरह होइन; यो उठाइएर बनाइएको बाटो हो। यदि हामी यस मार्गमा हिँड्यौ, यदि हामी प्रभुका आज्ञाहरूको मार्गमा दौडियो भने, हामी पाउनेछौं कि ‘धर्मीहरूको बाटो प्रज्वलित ज्योतिजस्तै हो, जो सिद्ध दिनसम्म झन्झन् उज्यालो हुँदै जान्छ।’” Review and Herald, November 25, 1884.

विलियम मिलरका नियमहरूबारे तपाईं Prophetic Keys श्रेणीअन्तर्गत रहेको William Miller शीर्षकको लेखमा अझ विस्तृत रूपमा पढ्न सक्नुहुन्छ।

“बाइबलको हाम्रो अध्ययनमा” हामी सबैले भविष्यवाणीको व्याख्यासम्बन्धी “फादर मिलरका” नियमहरूमा प्रतिपादित सिद्धान्तहरूलाई ध्यान दिनु हितकर हुनेछ। प्रोटेस्टेन्टवादको सिङलाई हामीले बाइबल भनी पुकार्ने पवित्र ग्रन्थ प्रदान गरिएको थियो, र त्यसैमा निहित सिद्धान्तहरूको रक्षा तथा प्रवर्द्धन गर्ने जिम्मेवारी पनि उसैलाई दिइएको थियो, साथै पवित्र ग्रन्थहरूको अर्थ र अभिप्रायलाई ठीकसँग विभाजन गर्नका लागि प्रोटेस्टेन्ट सिङलाई नियमहरूको एक समुच्चय पनि प्रदान गरिएको थियो।

रिपब्लिकनवादको सिङलाई हामी संविधान भनी चिन्ने एक पवित्र दस्तावेज दिइयो, र त्यसमा अन्तर्निहित सिद्धान्तहरूको रक्षा र प्रवर्द्धन गर्ने जिम्मेवारी पनि सुम्पियो। रिपब्लिकन सिङलाई ती पवित्र दस्तावेजहरूको अर्थ र अभिप्रायलाई यथोचित रूपमा विभाजन गर्न नियमहरूको एक समुच्चय पनि दिइयो। संविधानलाई यथोचित रूपमा विभाजन गर्न दिइएका नियमहरू अधिकारपत्र हुन्, र यसले अधिकारपत्रका प्रारम्भिक नियमहरूमै संविधानको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण उद्देश्यलाई प्रतिष्ठित गर्दछ। अधिकारपत्रमा सूचीकृत प्रथम संशोधन धर्म, अभिव्यक्ति, वाक्, र प्रेसको स्वतन्त्रता हो।

“कङ्ग्रेसले धर्मको स्थापना सम्बन्धी कुनै पनि कानून बनाउनेछैन, वा त्यसको स्वतन्त्र अभ्यासलाई निषेध गर्नेछैन; वा वाक्-स्वतन्त्रता, वा प्रेसको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्नेछैन; वा जनताले शान्तिपूर्वक भेला हुने, र आफ्ना गुनासाहरूको निवारणका लागि सरकारसमक्ष निवेदन दिने अधिकारलाई कुण्ठित गर्नेछैन।” संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान, पहिलो संशोधन

आइतबारको कानून संविधानको पहिलो प्रावधानमाथिको खुला आक्रमण हो, जसले धर्मसम्बन्धी स्वतन्त्रताको प्रत्याभूति दिन्छ; यही स्वतन्त्रता आइतबारको कानूनमा हटाइन्छ, र यसरी संविधानको अन्त्य, बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यका रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्य, तथा त्यस समय उच्च स्वरमा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश घोषणा गरिरहेका मानिसहरूमाथि हुने सतावटको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ। तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरको सन्देश घोषणा गरिरहेका र पहिलो संशोधन तथा संविधानको विनाशको विरोध गरिरहेका व्यक्तिहरूलाई ती मानिसहरूद्वारा सताइन्छ, जो पवित्र नियमहरूको संरक्षण र कार्यान्वयन गर्नुपर्ने, र आफूहरूलाई रक्षा गर्न अभिषिक्त गरिएको पवित्र दस्तावेजको रक्षा गर्नुपर्ने ठानिएका थिए। यो थुमाजस्तो पृथ्वीको पशुका दुई सिङहरूको समानान्तर इतिहासहरूलाई बुझ्ने र लागू गर्ने कुराको एक उदाहरण हो। संविधानका संस्थापक पिताहरू पिता मिलरसँग समानान्तर छन्। मिलरका लागि प्रयोग गरिएको “पिता” भन्ने पदावली नेतृत्वकर्तालाई सूचित गर्न प्रयोग गरिएको हो, पोपसम्बन्धी पुजारीलाई होइन। बाइबलले आफूलाई आत्मिक अगुवा भनी दाबी गर्ने मानिसहरूलाई “पिता” भनेर बोलाउन निषेध गर्दछ। मिलरवादीहरू आफ्ना पिताको नामबाट चिनिन्छन्, जुन प्रायः यस्तै हुने गर्दछ। यस भिन्नतालाई नबुझ्नु भनेको एलियाहको सन्देशले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ र सन्तानहरूको हृदय पितातर्फ फर्काउँदा त्यसको अर्थ के हो भन्ने कुराको केही अंश छुटाउनु हो।

यशैया तेइसमा संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य हो, र तीव्रगतिमा नजिक आइरहेको आइतबारको व्यवस्थामा त्यसले आफ्नो संविधान उल्ट्याउञ्जेलसम्म त्यही रहिरहन्छ। छैटौँ राज्यले सत्तरी भविष्यसूचक वर्षसम्म शासन गर्छ, जुन एक राजाका दिनहरू हुन्। सत्तरी वर्षसम्म शासन गरेको राज्य (एक राजा भनेको एक राज्य हो) बाबेल थियो। ती सत्तरी वर्षहरूमा राज्यको सीङ बाबेलको सरकार थियो, र मण्डलीको सीङ कल्दीहरू थिए। दानिएल, शद्रक, मेशक र अबेदनगोले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। दुवै सीङहरू र परमेश्वरका जनहरू दानिएलको गवाहीमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। बाबेलको बन्दीवासका सत्तरी वर्षहरू ती एक राजाका दिनहरू थिए, जसलाई यशैयाले संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यसूचक इतिहास र एडभेन्टवादको इतिहास १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म हो भन्ने पहिचान गर्न प्रयोग गर्छन्।

संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुवै सिङहरूको भविष्यसूचक इतिहासको रेखा पहिचान गर्दा, हामीलाई अन्त्य र आरम्भलाई विचार गर्न सम्भव हुन्छ, र दुई-सिङ्गे साक्षीहरूको माध्यमबाट अर्को सिङको विशेषता पहिचान गर्न सकिन्छ। आखिर, ती सिङहरू एउटै थिए। दानिएलमा सिङहरू थिए, केही भाँचिएका, र ती भाँचिएका सिङबाट निस्केर बढेका सिङहरू पनि थिए। दानिएलका केही सिङहरू एक-अर्कासँग समान आकारका थिएनन्, र ती अरूभन्दा पछि उठेका थिए। तर संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुई सिङहरूको सन्दर्भमा भने त्यस्तो होइन। ती दुई सिङहरू एउटै इतिहासभरि एक-अर्कासँग समानान्तर छन् र उही मार्गचिह्नहरू उत्पन्न गर्छन्, यद्यपि तिनीहरूको उद्देश्यका दृष्टिले तिनीहरू एक-अर्काभन्दा भिन्न छन्। यस इतिहासभित्र केही सावधानीसूचक पक्षहरू पनि छन्, जसलाई बुझ्नु त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण छ।

एड्भेन्टवादको प्रारम्भमा फिलाडेल्फिया मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासबाट लाओडिसिया मण्डलीतर्फ परिवर्तन भएको थियो। त्यसकारण अन्त्यमा लाओडिसियाको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासबाट पनि परिवर्तन अवश्य हुनुपर्छ। येशू ख्रीष्टको प्रकाशले यस बुझाइको ज्योति समेटेको छ, र यो यस समयमा खोलिँदै गइरहेको कुराको एक अंश हो।

र सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि पोपले “गाउनेछ” र “बिसिँएकी” “वेश्या” सम्झिएकी हुनेछ। उनी आइतबारको व्यवस्थामा “सम्झिएकी” हुन्छिन्, जहाँ प्रश्न सूर्यको उपासनाको, वा त्यस दिनको उपासनाको हुन्छ, जसलाई परमेश्वरको व्यवस्थाले मानवजातिलाई “सम्झ” भनी अवगत गराएको थियो।

यस लेखमा हामीले पहिचान गरेका छौं कि बाबेलको सत्तरी-वर्षीय शासनको इतिहासले १७९८ देखि सन्डे कानूनसम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासको प्रतीकात्मक रूप धारण गर्दछ। अधिल्लो एउटा लेखमा, र बारम्बार हबक्कूकका तालिकाहरूमा, हामीले यो पनि पहिचान गरेका छौं कि मिश्रमा भएको बन्धन र त्यहाँबाटको उद्धारले पनि संयुक्त राज्य अमेरिका र परमेश्वरका जनहरूको इतिहासको प्रतीकात्मक रूप धारण गर्दछ। बाबेल, मिश्र, एड्भेन्टवाद र संयुक्त राज्य अमेरिकाका ती चार इतिहासहरू यी रेखाहरूमा ल्याइने एकमात्र रेखाहरू होइनन्; तर जब हामी ती चार रेखाहरूमा पहिलो उल्लेखको नियम लागू गर्छौं—त्यो अत्यन्तै आश्चर्यजनक हुन्छ। मैले के भन्न खोजिरहेको हुँ भन्ने कुराको, र पछि कुनै समयमा यशैया तेइसको इतिहासलाई अझ विस्तृत रूपमा सम्बोधन गर्दा जसलाई अघि बढाउने मेरो उद्देश्य छ, त्यसको एउटा सरल र आंशिक दृष्टान्तद्वारा म यस लेखलाई समापन गर्नेछु।

बाबेलको इतिहासको प्रारम्भमा एक परिवर्तन गरिएको राजा छ र अन्त्यमा एक दुष्ट राजा। त्यो बाइडेन होस् वा ट्रम्प, त्यसले केही फरक पार्दैन, किनकि दानियलको पुस्तकले सिकाउँछ कि शासकहरूलाई स्थापित गर्ने र हटाउने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा प्रजातान्त्रिक वा रिपब्लिकनमध्ये कुनै पनि पक्षको नेता सम्बन्धमा निश्चित रूपमा भन्न सकिने कुरा यही हो कि त्यो दुष्ट नेता हुनेछ। नबूकदनेसर बाबेल नै थियो; ऊ बाबेलको अत्याचारी थियो, जो तीन जना असल मानिसहरूलाई आगोमा फाल्न इच्छुक थियो। तर अन्ततः ऊ दानियलका परमेश्वरतर्फ परिवर्तन भयो। तर अन्तिम शासक बेलशस्सरसँग त्यसो भएन। ऊ एक दुष्ट राजा थियो। भविष्यवाणीमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भ एउटा थुमाको रूपमा हुन्छ, जो ख्रीष्ट र मानवजातिका निम्ति उहाँको बलिदानको प्रतीक हो। अन्त्यमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले अजिङ्गरझैँ बोल्नेछ। इतिहासको यस रेखामा ख्रीष्टबाट शैतानतर्फको परिवर्तन नबूकदनेसर र बेलशस्सरबीचको भिन्नताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“बेलशस्सरलाई परमेश्वरको इच्छा जान्न र पालन गर्नका लागि धेरै अवसरहरू दिइएका थिए। उसले आफ्ना हजुरबुबा नबूकदनेसरलाई मानिसहरूको समाजबाट निष्कासित गरिएको देखेको थियो। उसले त्यो बुद्धि, जसमा घमण्डी सम्राटले गौरव मान्थ्यो, त्यसलाई दिने एकैजनाले त्यही बुद्धि हटाइदिनुभएको पनि देखेको थियो। उसले राजालाई आफ्नो राज्यबाट निकालिएको र मैदानका पशुहरूको साथी बनाइएको पनि देखेको थियो। तर बेलशस्सरको मनोरञ्जनप्रेम र आत्म-महिमाकांक्षाले ती पाठहरू मेटाइदियो, जसलाई उसले कहिल्यै बिर्सनु हुँदैनथ्यो; र उसले त्यस्तै पापहरू गर्‍यो, जसले नबूकदनेसरमाथि विशेष न्यायिक दण्डहरू ल्याएका थिए। उसले अनुग्रहपूर्वक प्रदान गरिएका अवसरहरू खेर फाल्यो, सत्यसँग परिचित हुनका लागि आफ्नै पहुँचभित्र रहेका अवसरहरूको उपयोग गर्न बेवास्ता गर्दै। ‘उद्धार पाउन मैले के गर्नुपर्छ?’—यो यस्तो प्रश्न थियो, जसलाई महान्

तर मूर्ख राजाले उदासीनतापूर्वक बेवास्ता गर्‍यो।” Bible Echo, April 25, 1898.

ध्यान दिनुहोस् कि दुष्ट बेलशस्सर मूर्ख राजा थियो। उसले आफ्ना पिता नबूकदनेसरकै जस्तै न्याय भोग्यो, किनकि दुवै न्यायहरू लेवीव्यवस्था २६ का “सात काल” का रूपमा चित्रित गरिएका थिए। नबूकदनेसर पच्चीस सय बीस दिनसम्म खेतहरूमा जनावरझैं जीवन बिताइरहेका थिए, जुन बाइबलीय सात वर्ष हो, र उनका छोरा बेलशस्सरमाथि आएको न्याय, जो भित्तामा लेखिएको थियो, त्यसले पनि पच्चीस सय बीस नै प्रतिनिधित्व गर्छ। भिन्नता यति थियो कि नबूकदनेसरविरुद्धको न्यायले उनलाई परिवर्तन गर्‍यो र बुद्धिमान् राजा बनायो, जबकि बेलशस्सरमाथिको न्याय मूर्ख राजामाथि नै थियो।

“बाबेलका अन्तिम शासकमाथि, त्यसको प्रथम शासकमा प्रतिरूपस्वरूप आएझैं, दैवी प्रहरीको यो दण्डादेश आएको थियो: ‘हे राजा, ... तँलाई भनिएको छ; राज्य तँबाट हटाइएको छ।’ दानियल 4:31।” Prophets and Kings, 533.

अन्तिम राष्ट्रपतिको लागि भित्तामा लेखिएको लेख पहिलो संशोधन हो, जसले मण्डली र राज्यको विभाजनको “भित्ती” पहिचान गराउँछ, तर अन्तिम मूर्ख राजाले त्यसलाई बुझ्दैन। लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पल्ट” ले “जनताको तितरबितर” हुनु जनाउँछ, जुन आइतबारको व्यवस्थाको समयमा उत्तरका राजाद्वारा सम्पन्न गरिन्छ। त्यो तितरबितर हुनु भनेको आइतबारको व्यवस्था पछि आउने राष्ट्रिय विनाश हो। छैटौँ राष्ट्रले आफ्ना संस्थापक पिताहरूका ती पाठहरू बिस्रियो, जसले संविधान लेखेर केवल भ्रष्ट मण्डलीबाट मात्र होइन, तर त्यस भ्रष्ट स्त्रीले शयन गरेका अत्याचारी युरोपेली राजाहरूबाट समेत सुरक्षा प्रदान गर्न खोजेका थिए। संस्थापक पिताहरूले पोपतन्त्र र युरोपका राजाहरूलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि उनीहरूले पोपकीय अन्धकारका बाह्र सय साठी वर्षको तितरबितर अवस्थाबाट बाहिर आएपछि आफ्नै अनुभवबाट जानेका थिए कि त्यस्तो प्रकारको अत्याचारविरुद्धको सुरक्षा उनीहरूको नयाँ संविधानको केन्द्रीय तत्त्व हुनुपर्छ। तिनीहरू बुद्धिमान् पिताहरू थिए, तिनीहरू थुमाजस्ता थिए, तर अन्तिम पिताको हकमा त्यस्तो हुँदैन, किनकि उसले अजिङ्गरझैं बोल्नेछ। पिताहरू तितरबितर अवस्थाबाट बाहिर आए, तर छोरो फेरि तितरबितर अवस्थामै फर्कन्छ। दुवै अवस्थामा अत्याचारी पहिलो पोपतन्त्र र अन्तिम पोपतन्त्र हुन्।

पहिलो राजा नबूकदनेसर र अन्तिम राजा बेलशस्सरमाथिको न्यायको प्रतीक लेवीव्यवस्था २६ को “सात समय” को तितरबितर पारिनु थियो। नबूकदनेसरले त्यसलाई आफ्नै जीवनमा भोगे, र बेलशस्सरको हकमा, ऊ मरेकै त्यही रात, त्यो उसको समाधि लेखका रूपमा भित्तामा लेखियो। प्रारम्भमा गणतन्त्रवादी सीडको प्रतीक उत्तरका राजाको बन्धनबाट त्यसको उम्काइ थियो, र यसको अन्त्यमा गणतन्त्रवादी सीडको प्रतीक उत्तरका राजाद्वारा ल्याइएको कैद हो। आइतबारको व्यवस्था नै त्यो “त्यही रात” हो, जसमा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा त्यसको मृत्यु हुन्छ। यी चारै दृष्टान्तहरूमा—बेलशस्सर, नबूकदनेसर, तथा गणतन्त्रवादी सीडको आरम्भ र अन्त्यमा—लेवीव्यवस्था २६ को पच्चीस बीस नै आरम्भ र अन्त्यमा प्रस्तुत गरिएको प्रतीक हो। यसले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

विलियम मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो “समयसम्बन्धी भविष्यवाणी” लेवीव्यवस्था २६ को पच्चीस सय बीस थियो। यो मिलरको कार्यद्वारा येशूले बसाल्नुभएको जगको पहिलो ढुंगा थियो। यही १८६३ मा एडभेन्टवादद्वारा पन्छाइयो भन्ने पहिलो आधारभूत सत्य पनि थियो। जब मिलरका सत्यका सबै ढुंगाहरू जगमा राखिए, ती सत्यहरू हबकूकका दुई पट्टिकामा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए, जो १८४३ र १८५० का पायोनियर चार्टहरू हुन्। ती दुई पट्टिकाहरूले परमेश्वर र उहाँका नामकरण गरिएका जनसमूहबीचको करारसम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसरी दस आज्ञाका दुई पट्टिकाहरूले प्राचीन इस्राएलसँगको करारलाई प्रतिनिधित्व गरेका थिए।

लाओदिकीय आद्धेन्टवादको अन्त्यमा, जब आइतबारको व्यवस्थाको समयमा प्रभुको मुखबाट त्यसलाई उकेलिइन्छ, तब भित्तामा लेखिएको लेख ती दुई पवित्र अग्रदूत-चार्टहरू नै हुन्। ती चार्टहरू, जसलाई तिनीहरू पढ्न असमर्थ छन्, किनकि तिनीहरूले आफ्नो इतिहासको आरम्भमा दिइएको चेतावनीको सन्देशबाट लाभान्वित हुन अस्वीकार गरेका

थिए....

संयुक्त राज्य अमेरिकामा सन् १८३७ को आर्थिक संकट आर्थिक तत्त्वहरू, नीतिहरू, र सट्टेबाजीमूलक गतिविधिहरूको संयोजनबाट उत्पन्न भएको एक जटिल घटना थियो।

सट्टात्मक बुलबुला: १८३७ सम्म पुग्नअधिका वर्षहरूमा, देशको पश्चिमतर्फको विस्तारले आंशिक रूपमा प्रेरित गरेको जग्गा तथा लगानीमा सट्टात्मक उछाल थियो। विशेषतः पश्चिमी सीमाक्षेत्रमा भएको जग्गा-सट्टाबाजीले जग्गाको मूल्य कृत्रिम रूपमा बढायो र अत्यधिक ऋण लिनेतर्फ उन्मुख गरायो।

सहज ऋणप्रवाह र सट्टात्मक उधारी: बैंकहरू र वित्तीय संस्थाहरूले प्रायः पर्याप्त धितो बिना नै ठूलो परिमाणमा ऋण तथा सापटी जारी गरिरहेका थिए। ऋणमा यसरी सहज पहुँचले सट्टात्मक उन्मादलाई बढावा दियो र वित्तीय अस्थिरताको जोखिमलाई अझ वृद्धि गर्‍यो।

बैंकहरूको अतिविस्तार: बैंकहरूले आफ्ना कारोबारहरू तीव्र गतिमा विस्तार गरिरहेका थिए, र प्रायः आफ्नो समर्थनका लागि भएको स्पिसी (सुन र चाँदी) भन्दा बढी कागजी मुद्रा (बैंकनोट) जारी गर्थे। “वाइल्डक्याट बैंकिङ” भनेर चिनिने यस अभ्यासका कारण प्रचलनमा अनियमित र अविश्वसनीय मुद्राको अत्यधिक मात्रा फैलिएको थियो।

ज्याक्सनका आर्थिक नीतिहरू: राष्ट्रपति एन्ड्रयू ज्याक्सनका नीतिहरूले सङ्कटलाई झन् चर्काउन भूमिका खेले। उनले १८३६ मा स्पिसी सर्कुलर जारी गरे, जसअनुसार सार्वजनिक जमिनहरू कागजी मुद्राको सट्टा कठोर मुद्रामा (सुन र चाँदी) खरिद गरिनु पर्ने थियो। यसले बैंकनोटहरूलाई स्पिसीमा रूपान्तरण गर्न हतारो निम्त्यायो, जसका कारण वित्तीय दबावहरू उत्पन्न भए र बैंकहरू असफल भए।

अन्तर्राष्ट्रिय कारकहरू: संयुक्त राज्य अमेरिकाको सङ्कट अन्तर्राष्ट्रिय आर्थिक अवस्थाहरूबाट पनि प्रभावित भएको थियो। संयुक्त राज्य अमेरिकाको एक प्रमुख व्यापारिक साझेदार बेलायतको अर्थतन्त्रमा आएको मन्दीले अमेरिकी वस्तु तथा निर्यातको मागमा कमी ल्यायो। यसले फलस्वरूप अमेरिकी व्यवसायहरूलाई असर गर्‍यो र आर्थिक सङ्कटलाई थप बढावा दियो।

आतङ्क र बैंक धावा: मे १८३७ मा, बैंकहरूको असफलता र ऋण सङ्कुचन सहितका वित्तीय आघातहरूको एक शृङ्खलाले लगानीकर्ता र निक्षेपकर्ताहरूका बीचमा आतङ्क उत्पन्न गरायो। यस आतङ्कले बैंक धावाहरूको एक लहर तथा ऋणको गम्भीर सङ्कुचन उत्पन्न गरायो।

मुद्रा आपूर्तिको सङ्कुचन: बैंकहरू असफल हुँदै जाँदा र ऋणप्रवाह कडा बन्दै जाँदा, अर्थतन्त्रमा रहेको समग्र मुद्रा आपूर्ति उल्लेखनीय रूपमा सङ्कुचित भयो। मुद्रा आपूर्तिको यस सङ्कुचनले आर्थिक कठिनाइहरूलाई अझ तीव्र बनायो र मन्दीलाई अझ गहिरो बनायो। यी तत्त्वहरूको संयोजनले बैंकहरूको असफलता, बेरोजगारी, उपभोक्ता खर्चमा कमी, र समग्र आर्थिक अवसादद्वारा चिह्नित एक गम्भीर आर्थिक अधोगतितर्फ डोर्‍यायो।

“हामीसँग भविष्यका लागि डराउनुपर्ने केही पनि छैन, यदि हामीले प्रभुले हामीलाई अगुवाइ गर्नुभएको बाटो र हाम्रो विगतको इतिहासमा उहाँको शिक्षालाई बिर्स्यौं भने बाहेक।” Life Sketches, १९६.